Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai prieinami naudojantis šiame dokumente pateikiamomis nuorodomis

►B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/848

2015 m. gegužės 20 d.

dėl nemokumo bylų

(nauja redakcija)

(OL L 141, 2015 6 5, p. 19)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	2017 m. vasario 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/353	L 57	19	2017 3 3
►M2	2018 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/946	L 171	1	2018 7 6

pataisytas:

►C1 Klaidų ištaisymas, OL L 349, 2016 12 21, p. 11 (2015/848)

►C2 Klaidų ištaisymas, OL L 211, 2020 7 3, p. 23 (2015/848)

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/848

2015 m. gegužės 20 d.

dėl nemokumo bylų

(nauja redakcija)

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas viešai nagrinėjamoms kolektyvinėms byloms, įskaitant laikino pobūdžio bylas, kurios grindžiamos teisės aktais dėl nemokumo ir kuriose sanavimo, skolos sureguliavimo, reorganizavimo arba likvidavimo tikslais:

a) iš skolininko visiškai arba iš dalies atimama teisė disponuoti savo turtu ir paskiriamas nemokumo specialistas;

b) skolininko turtą ir reikalus kontroliuoja ar prižiūri teismas arba

c) teismo nurodymu ar teisės aktų nustatyta tvarka laikinai sustabdomi atskiri vykdymo procesai, kad galėtų įvykti skolininko ir jo kreditorių derybos, jeigu šiose bylose, kurios yra sustabdomos, numatomos tinkamos priemonės visiems kreditoriams bendrai apsaugoti ir, jei nepasiekiama susitarimo, jos yra preliminarios bylos vienos iš a arba b punkte nurodytų bylų atžvilgiu.

Kai šioje dalyje nurodytos bylos gali būti iškeltos tais atvejais, kai nemokumas yra tik tikėtinas, jomis turi būti siekiama išvengti skolininko nemokumo arba skolininko verslo veiklos nutraukimo.

Šioje dalyje nurodytos bylos yra išvardytos A priede.

2. Šis reglamentas netaikomas 1 dalyje nurodytoms byloms, susijusioms su:

a) draudimo įmonėmis;

b) kredito įstaigomis;

c) investicinėmis įmonėmis ir kitomis įmonėmis, įstaigomis ir bendrovėmis – ta apimtimi, kiek joms taikoma Direktyva 2001/24/EB, arba

d) kolektyvinio investavimo subjektais.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente:

1. kolektyvinės bylos – bylos, kuriose dalyvauja visi skolininko kreditoriai arba didelė jų dalis, su sąlyga, kad pastaruoju atveju šia byla nedaromas poveikis joje nedalyvaujančių kreditorių reikalavimams;

▼B

2. kolektyvinio investavimo subjektai – kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektai (KIPVPS), kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/65/EB ([1]), ir alternatyvaus investavimo fondai (AIF), kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/61/ES ([2]);

3. savo turtu disponuojantis skolininkas – skolininkas, kuriam iškelta nemokumo byla, kuri yra nebūtinai susijusi su nemokumo specialisto paskyrimu arba visišku teisių ir pareigų administruoti skolininko turtą perdavimu nemokumo specialistui, kai dėl to skolininkas ir toliau visiškai arba bent iš dalies kontroliuoja savo turtą ir reikalus;

4. nemokumo bylos – A priede išvardytos bylos;

5. nemokumo specialistas – bet kuris asmuo ar institucija, kurie atlieka šias, įskaitant laikino pobūdžio, funkcijas:

   i) tikrina ir priima reikalavimus, pareikštus nemokumo byloje;

   ii) atstovauja kolektyviniams kreditorių interesams;

   iii) visiškai arba iš dalies administruoja turtą, kuriuo teisė disponuoti buvo atimta iš skolininko;

   iv) likviduoja iii punkte nurodytą turtą arba

   v) prižiūri skolininko reikalų administravimą.

   Pirmoje pastraipoje nurodyti asmenys ir institucijos yra išvardyti B priede;

6. teismas –

   i) 1 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose, 4 straipsnio 2 dalyje, 5 ir 6 straipsniuose, 21 straipsnio 3 dalyje, 24 straipsnio 2 dalies j punkte, 36, 39 ir 61–77 straipsniuose – valstybės narės teisminė institucija;

   ii) visuose kituose straipsniuose – valstybės narės teisminė institucija ar bet kuri kita kompetentinga institucija, turinti įgaliojimus iškelti nemokumo bylą, patvirtinti tokios bylos iškėlimą ar priimti sprendimus tokioje byloje;

([1]) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

([2]) 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

▼B

7. teismo sprendimas, kuriuo iškeliama nemokumo byla, apima:

   i) bet kurio teismo sprendimą iškelti nemokumo bylą arba patvirtinti tokios bylos iškėlimą ir

   ii) teismo sprendimą paskirti nemokumo specialistą;

8. bylos iškėlimo momentas – momentas, kuriuo įsiteisėja teismo sprendimas, kuriuo iškeliama nemokumo byla, neatsižvelgiant į tai, ar teismo sprendimas yra galutinis;

9. valstybė narė, kurioje yra turtas:

   i) įmonių vardinių akcijų, išskyrus nurodytas ii punkte, atveju – valstybė narė, kurios teritorijoje yra akcijas išleidusios įmonės registruota buveinė;

   ii) finansinių priemonių, teisę į kurias įrodo įrašai registre arba tarpininko ar jo vardu tvarkomoje sąskaitoje, atveju (toliau – nematerialūs vertybiniai popieriai) – valstybė narė, kurioje tvarkomas registras ar sąskaita, kuriuose padaryti tie įrašai;

   iii) kredito įstaigos sąskaitose turimų pinigų atveju – tarptautiniame banko sąskaitos numeryje (IBAN) nurodyta valstybė arba IBAN neturinčios kredito įstaigos sąskaitose turimų pinigų atveju – valstybė narė, kurioje yra kredito įstaigos, kurioje turima ta sąskaita, centrinė administracija, arba tais atvejais, kai sąskaita turima filiale, agentūroje ar kitoje įsisteigimo vietoje – valstybė narė, kurioje yra tas filialas, agentūra ar kita įsisteigimo vieta;

   iv) turto ir teisių, kurių turėjimas nuosavybės teise arba teisė į juos įregistruoti viešame registre, išskyrus i punkte nurodytą turtą ir teises, atveju – valstybė narė, kurios žinioje yra tvarkomas registras;

   v) Europos patentų atveju – valstybė narė, kuriai išduotas Europos patentas;

   vi) autorių teisių ir gretutinių teisių atveju – valstybė narė, kurios teritorijoje yra tokių teisių turėtojo įprastinė gyvenamoji vieta arba registruota buveinė;

   vii) materialiojo turto, išskyrus i–iv punktuose nurodytą turtą, atveju – valstybė narė, kurios teritorijoje yra tas turtas;

   viii) reikalavimų trečiųjų šalių atžvilgiu, išskyrus reikalavimus, susijusius su iii punkte nurodytu turtu, atveju – valstybė narė, kurios teritorijoje yra trečiosios šalies, privalančios įvykdyti reikalavimus, pagrindinių interesų vieta, kaip nustatyta vadovaujantis 3 straipsnio 1 dalimi;

▼B

10. įsisteigimo vieta – bet kuri veiklos vieta, kurioje skolininkas vykdo arba tris mėnesius iki pareiškimo dėl pagrindinės nemokumo bylos iškėlimo pateikimo vykdė ne laikiną ekonominę veiklą naudodamas žmogiškuosius išteklius bei turtą;

11. vietos kreditorius – kreditorius, kurio reikalavimai skolininko atžvilgiu kyla iš valstybėje narėje, kuri nėra valstybė narė, kurioje yra skolininko pagrindinių interesų vieta, esančios įsisteigimo vietos veiklos arba yra su šia veikla susiję;

12. užsienio kreditorius – kreditorius, įskaitant valstybių narių mokesčių ir socialinio draudimo institucijas, kurio įprastinė gyvenamoji vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta ar registruota buveinė yra ne bylos iškėlimo valstybėje narėje;

13. įmonių grupė – patronuojančioji įmonė ir visos jos patronuojamosios įmonės;

14. patronuojančioji įmonė – įmonė, kuri tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja vieną ar kelias patronuojamąsias įmones.Įmonė, kuri rengia konsoliduotąsias finansines ataskaitas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/34/ES ([1]) laikoma patronuojančiąja įmone.

3 straipsnis

Tarptautinė jurisdikcija

1. Jurisdikciją iškelti nemokumo bylą turi valstybės narės, kurios teritorijoje yra skolininko pagrindinių interesų vieta, teismai (toliau – pagrindinė nemokumo byla). Pagrindinių interesų vieta – tai vieta, kurioje skolininkas nuolat administruoja savo interesus ir kurią gali nustatyti trečiosios šalys.

Įmonės arba juridinio asmens atveju preziumuojama, kad jo (jos) pagrindinių interesų vieta yra jo (jos) registruotos buveinės vieta, jei nėra įrodymų, kad yra priešingai. Ta prezumpcija taikoma tik tuo atveju, jei registruota buveinė nebuvo perkelta į kitą valstybę narę per tris mėnesius iki pareiškimo dėl nemokumo bylos iškėlimo pateikimo.

Fizinio asmens, vykdančio savarankišką ūkinę komercinę ar profesinę veiklą, atveju preziumuojama, kad pagrindinių interesų vieta yra to fizinio asmens pagrindinė verslo vieta, jei nėra įrodymų, kad yra priešingai. Ta prezumpcija taikoma tik tuo atveju, jei fizinio asmens pagrindinė verslo vieta nebuvo perkelta į kitą valstybę narę per tris mėnesius iki pareiškimo dėl nemokumo bylos iškėlimo pateikimo.

([1]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

▼B

Bet kurio kito fizinio asmens atveju preziumuojama, kad pagrindinių interesų vieta yra fizinio asmens įprastinė gyvenamoji vieta, jei nėra įrodymų, kad yra priešingai. Ta prezumpcija taikoma tik tuo atveju, jei įprastinė gyvenamoji vieta nebuvo perkelta į kitą valstybę narę per šešis mėnesius iki pareiškimo dėl nemokumo bylos iškėlimo pateikimo.

2. Jei skolininko pagrindinių interesų vieta yra valstybės narės teritorijoje, kitos valstybės narės teismai turi jurisdikciją iškelti tam skolininkui nemokumo bylą tik tuo atveju, jei tos kitos valstybės narės teritorijoje yra jo įsisteigimo vieta. Tokios bylos pasekmės gali apimti tik tą skolininko turtą, kuris yra pastarosios valstybės narės teritorijoje.

3. Tais atvejais, kai nemokumo byla iškelta pagal 1 dalį, visos pagal 2 dalį vėliau iškeltos bylos laikomos šalutinėmis nemokumo bylomis.

4. 2 dalyje nurodyta teritorinė nemokumo byla gali būti iškelta tik prieš iškeliant pagrindinę nemokumo bylą pagal 1 dalį ir kai:

a) iškelti nemokumo bylos pagal 1 dalį negalima dėl valstybės narės, kurios teritorijoje yra skolininko pagrindinių interesų vieta, teisėje nustatytų sąlygų arba

b) iškelti teritorinę nemokumo bylą prašo:

   i) kreditorius, kurio reikalavimas kyla iš valstybės narės, kurioje prašoma iškelti teritorinę nemokumo bylą, teritorijoje esančios įsisteigimo vietos veiklos arba šis reikalavimas yra su ja susijęs, arba

   ii) valdžios institucija, kuri, remdamasi valstybės narės, kurios teritorijoje yra įsisteigimo vieta, teise, turi teisę prašyti iškelti nemokumo bylą.

Iškėlus pagrindinę nemokumo bylą, teritorinė nemokumo byla tampa šalutine nemokumo byla.

4 straipsnis

Jurisdikcijos tikrinimas

1. Teismas, kuriam pateiktas pareiškimas dėl nemokumo bylos iškėlimo, savo iniciatyva patikrina, ar jis turi jurisdikciją pagal 3 straipsnį. Teismo sprendime, kuriuo iškeliama nemokumo byla, nurodoma, kokiais pagrindais grindžiama teismo jurisdikcija, ir visų pirma tai, ar jurisdikcija grindžiama 3 straipsnio 1 ar 2 dalimi.

▼B

2. Nepaisant 1 dalies, tais atvejais, kai nemokumo byla pagal nacionalinę teisę iškeliama ne teismo sprendimu, valstybės narės gali patikėti tokioje byloje paskirtam nemokumo specialistui patikrinti, ar valstybė narė, kurioje nagrinėjamas pareiškimas dėl bylos iškėlimo, turi jurisdikciją pagal 3 straipsnį. Tokiu atveju nemokumo specialistas sprendime, kuriuo iškeliama nemokumo byla, nurodo, kokiais pagrindais grindžiama jurisdikcija, ir visų pirma tai, ar jurisdikcija grindžiama 3 straipsnio 1 ar 2 dalimi.

5 straipsnis

Sprendimo iškelti pagrindinę nemokumo bylą teisminė peržiūra

1. Skolininkas arba bet kuris kreditorius gali ginčyti teisme sprendimą, kuriuo iškeliama pagrindinė nemokumo byla, remdamasis tarptautine jurisdikcija.

2. Kai tai nustatyta nacionalinėje teisėje, sprendimą, kuriuo iškeliama pagrindinė nemokumo byla, gali ginčyti kitos nei 1 dalyje nurodytos šalys, arba jį galima ginčyti remiantis kitais nei tarptautinės jurisdikcijos nebuvimas pagrindais.

6 straipsnis

Jurisdikcija tiesiogiai iš nemokumo bylos kylančių ir glaudžiai su ja susijusių ieškinių atžvilgiu

1. Jurisdikciją nagrinėti visus tiesiogiai iš nemokumo bylos kylančius ir glaudžiai su ja susijusius ieškinius, pavyzdžiui, ieškinius dėl sandorio pripažinimo negaliojančiu, turi valstybės narės, kurios teritorijoje pagal 3 straipsnį iškelta nemokumo byla, teismai.

2. Tais atvejais, kai 1 dalyje nurodytas ieškinys yra susijęs su civiliniu ar komerciniu ieškiniu tam pačiam atsakovui, nemokumo specialistas gali pareikšti abu ieškinius valstybės narės, kurios teritorijoje yra atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta ar buveinė, teismuose, o kai ieškinys pareiškiamas keliems atsakovams – valstybės narės, kurioje yra bet kurio iš jų nuolatinė gyvenamoji vieta ar buveinė, teismuose, su sąlyga, kad tie teismai turi jurisdikciją pagal Reglamentą (ES) Nr. 1215/2012.

Pirma pastraipa taikoma ir savo turtu disponuojančiam skolininkui su sąlyga, kad pagal nacionalinę teisę savo turtu disponuojantis skolininkas gali pareikšti ieškinius dėl nemokaus subjekto turto.

3. Pagal 2 dalį ieškiniai laikomi susijusiais, kai jie yra taip glaudžiai susiję, kad juos tikslinga nagrinėti ir spręsti kartu, siekiant išvengti teismo sprendimų nesuderinamumo rizikos, atsirandančios dėl atskirai vykstančių teismo procesų.

▼B

7 straipsnis

Taikytina teisė

1. Išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip, nemokumo byloms ir jų pasekmėms taikoma valstybės narės, kurios teritorijoje iškelta tokia byla, (toliau – valstybė, kurioje iškelta byla), teisė.

2. Valstybės, kurioje iškelta byla, teisė nustato tos bylos iškėlimo sąlygas, jos eigą ir užbaigimą. Visų pirma ji nustato:

a) skolininkus, kuriems gali būti iškelta nemokumo byla atsižvelgiant į jų procesinį veiksnumą;

b) nuosavybę, kuri sudaro nemokaus subjekto turto dalį, ir tvarką, kaip turi būti tvarkomas turtas, kurį skolininkas įgijo arba kuris jam perduotas po to, kai buvo iškelta nemokumo byla;

c) atitinkamus skolininko ir nemokumo specialisto įgaliojimus;

d) sąlygas, kada galima remtis įskaitymais;

e) nemokumo bylų pasekmes esamoms sutartims, kuriose skolininkas yra viena iš šalių;

f) nemokumo bylų pasekmes individualių kreditorių iškeltoms byloms, išskyrus nebaigtas nagrinėti bylas;

g) reikalavimus, kurie turi būti nukreipti į nemokaus skolininko turtą, ir reikalavimų, atsiradusių iškėlus nemokumo bylą, vertinimą;

h) taisykles, reglamentuojančias reikalavimų pateikimą, patikrinimą ir pripažinimą;

i) taisykles, reguliuojančias iš realizuoto turto gautų pajamų paskirstymą, reikalavimų eiliškumą ir teises kreditorių, kuriems po nemokumo bylos iškėlimo pavyko patenkinti dalį jų reikalavimų remiantis daiktine teise arba įskaičius tarpusavio reikalavimus;

j) nemokumo bylų užbaigimo, ypač pasiekus susitarimą su kreditoriais, sąlygas ir pasekmes;

k) kreditorių teises po nemokumo bylos užbaigimo;

l) koks subjektas turi padengti nemokumo bylos sąnaudas ir išlaidas;

m) taisykles dėl sandorių, kurie yra nenaudingi visiems kreditoriams bendrai, pripažinimo niekiniais, jų nuginčijimo ar jų nevykdytinumo.

▼B

8 straipsnis

Trečiųjų šalių daiktinės teisės

1. Nemokumo bylos iškėlimas nedaro poveikio kreditorių ar trečiųjų šalių daiktinėms teisėms į skolininkui priklausantį ir bylos iškėlimo metu kitos valstybės narės teritorijoje esantį materialųjį ar nematerialųjį, kilnojamąjį ar nekilnojamąjį turtą, įskaitant konkretų turtą ir visą neapibrėžtą turtą, kuris kartais keičiasi.

2. 1 dalyje nurodytos teisės visų pirma reiškia:

a) teisę disponuoti turtu arba sudaryti sąlygas ir užtikrinti, kad juo būtų disponuojama, bei teisę naudoti iš to turto gautas pajamas arba iš to turto, ypač iš jo arešto arba įkeitimo, gaunamas pajamas;

b) išimtinę reikalavimo patenkinimo teisę, ypač kai su reikalavimu susijusi teisė yra užtikrinta areštu, arba reikalavimo teisė užtikrinama pateikiant garantiją;

c) teisę reikalauti, kad bet kuris asmuo, valdantis ar naudojantis turtą priešingai šalies, turinčios teisę jį naudoti, norams, jį grąžintų ir (arba) atliktų restituciją;

d) daiktinę teisę gauti naudos iš naudojamo turto.

3. Daiktine teise laikoma viešame registre įrašyta ir vykdytina trečiųjų šalių atžvilgiu teisė, pagal kurią galima įgyti daiktinę teisę, apibrėžtą 1 dalyje.

4. 1 dalis neužkerta kelio pateikti 7 straipsnio 2 dalies m punkte nurodytų pareiškimų dėl sandorių pripažinimo niekiniais, nuginčijimo ar jų nevykdytinumo.

9 straipsnis

Tarpusavio įskaitymas

1. Nemokumo bylos iškėlimas neturi įtakos kreditorių teisei reikalauti, kad būtų įskaityti jų ir skolininko tarpusavio reikalavimai, jeigu nemokaus skolininko reikalavimui taikytina teisė tokį įskaitymą leidžia.

2. 1 dalis neužkerta kelio pateikti 7 straipsnio 2 dalies m punkte nurodytų pareiškimų dėl sandorių pripažinimo niekiniais, nuginčijimo ar jų nevykdytinumo.

10 straipsnis

Nuosavybės teisės išlaikymas

1. Nemokumo bylos iškėlimas turto pirkėjui neturi įtakos turto pardavėjų teisėms, paremtoms nuosavybės teisės išlaikymu, jeigu bylos iškėlimo metu šis turtas yra ne toje valstybėje narėje, kurioje byla iškelta.

▼B

2. Nemokumo bylos iškėlimas turto pardavėjui po to, kai turtas jau perduotas, nesudaro pagrindo anuliuoti ar nutraukti pirkimo sutartį ir nekliudo pirkėjui įgyti nuosavybės teisę, jeigu bylos iškėlimo metu parduotasis turtas buvo ne bylą iškėlusios valstybės narės teritorijoje.

3. 1 ir 2 dalys neužkerta kelio pateikti 7 straipsnio 2 dalies m punkte nurodytų pareiškimų dėl sandorių pripažinimo niekiniais, nuginčijimo ar jų nevykdytinumo.

11 straipsnis

Sutartys dėl nekilnojamojo turto

1. Nemokumo bylos pasekmes sutartims, suteikiančioms teisę įgyti ar naudoti nekilnojamąjį turtą, reglamentuoja tik tos valstybės narės, kurios teritorijoje yra nekilnojamasis turtas, teisė.

2. Teismas, kuris iškėlė pagrindinę nemokumo bylą, turi jurisdikciją patvirtinti šiame straipsnyje nurodytų sutarčių nutraukimą ar pakeitimus, kai:

a) toms sutartims taikytinoje valstybės narės teisėje reikalaujama, kad tokia sutartis gali būti nutraukta arba keičiama tik gavus teismo, kuriame iškelta nemokumo byla, sutikimą, ir

b) nemokumo byla toje valstybėje narėje neiškelta.

12 straipsnis

Mokėjimų sistemos ir finansų rinkos

1. Nedarant poveikio 8 straipsniui, nemokumo bylos pasekmes mokėjimų ar atsiskaitymo sistemos šalių teisėms ar prievolėms ar finansų rinkai reglamentuoja tik tai sistemai ar rinkai taikytina valstybės narės teisė.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos neužkerta kelio pateikti pareiškimų sandorių pripažinimo niekiniais, nuginčijimo ar jų nevykdytinumo, jei tokia byla gali būti iškelta siekiant atidėti mokėjimus ar sandorius pagal atitinkamai mokėjimų sistemai ar finansų rinkai taikytiną teisę.

13 straipsnis

Darbo sutartys

1. Nemokumo bylos pasekmes darbo sutartims ir darbo santykiams reglamentuoja darbo sutartims taikytina valstybės narės teisė.

▼B

2. Valstybės narės teismai, kuriuose gali būti iškelta šalutinė nemokumo byla, išlaiko jurisdikciją patvirtinti šiame straipsnyje nurodytų sutarčių nutraukimą ar pakeitimus, net jei toje valstybėje narėje nebuvo iškelta nemokumo byla.

Pirma pastraipa taip pat taikoma institucijai, kuri pagal nacionalinę teisę yra kompetentinga patvirtinti šiame straipsnyje nurodytų sutarčių nutraukimą ar pakeitimus.

14 straipsnis

Pasekmės teisėms, kurias būtina registruoti

Nemokumo bylos pasekmes skolininko teisėms į nekilnojamąjį turtą, laivą ar lėktuvą, kurie turi būti užregistruoti viešame registre, nustato valstybės narės, kurios žinioje yra tvarkomas registras, teisė.

15 straipsnis

Bendro galiojimo Europos patentai ir Bendrijos prekių ženklai

Taikant šį reglamentą, bendro galiojimo Europos patentas, Bendrijos prekių ženklas ar bet kuri kita panaši Sąjungos teisėje nustatyta teisė gali būti įtraukti tik į 3 straipsnio 1 dalyje nurodytą bylą.

16 straipsnis

Žalingi sandoriai

7 straipsnio 2 dalies m punktas netaikomas, jei asmuo, gavęs naudos iš visiems kreditoriams žalingų sandorių, pateikia įrodymus, kad:

a) tas sandoris reglamentuojamas kitos valstybės narės, nei ta, kurioje iškelta byla, teisės ir

b) tos valstybės narės teisė nenumato jokių priemonių atitinkamu atveju užginčyti tą sandorį.

17 straipsnis

Perkančiųjų trečiųjų šalių apsauga

Jeigu skolininkas po nemokumo bylos iškėlimo sudarytu sandoriu už atlygį perduoda:

a) nekilnojamąjį turtą,

b) viešame registre turintį būti užregistruotą laivą ar lėktuvą arba

▼B

c) vertybinius popierius, kurie turi būti registruojami įstatymų nustatytame registre,

to sandorio galiojimą reglamentuoja teisė tos valstybės, kurios teritorijoje yra nekilnojamasis turtas arba kurios žinioje yra tvarkomas registras.

18 straipsnis

Nemokumo bylos pasekmės nebaigtoms nagrinėti teismo arba arbitražo byloms

Nemokumo bylos pasekmes nebaigtoms nagrinėti teismo arba nebaigtoms nagrinėti arbitražo byloms, susijusioms su turtu arba teisėmis, kurie sudaro nemokaus skolininko turto dalį, reglamentuoja tik tos valstybės narės, kurioje nagrinėjama ta teismo byla arba kurioje yra arbitražo teismo buveinė, teisė.

II SKYRIUS

NEMOKUMO BYLŲ PRIPAŽINIMAS

19 straipsnis

Principas

1. Bet kuris sprendimas iškelti nemokumo bylą, kurį priima jurisdikciją turintis valstybės narės teismas, kaip numatyta 3 straipsnyje, pripažįstamas visose kitose valstybėse narėse nuo to momento, kai sprendimas įsiteisėja valstybėje, kurioje iškelta byla.

Pirmoje pastraipoje nustatyta taisyklė taikoma ir tuomet, kai kitose valstybėse narėse nemokumo byla skolininkui negali būti iškelta atsižvelgiant į jo procesinį veiksnumą.

2. 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos bylos pripažinimas nekliudo kitos valstybės narės teismui iškelti 3 straipsnio 2 dalyje nurodytą bylą. Pastaroji byla yra šalutinė nemokumo byla, kaip apibrėžta III skyriuje.

20 straipsnis

Pripažinimo pasekmės

1. Jei šiame reglamente nenumatyta kitaip, 3 straipsnio 1 dalyje nurodytas teismo sprendimas iškelti nemokumo bylą be tolesnių formalumų bet kurioje kitoje valstybėje narėje turės tokias pat pasekmes kaip ir bylą iškėlusioje valstybėje tol, kol toje kitoje valstybėje narėje neiškeliama 3 straipsnio 2 dalyje nurodyta byla.

2. 3 straipsnio 2 dalyje nurodytos bylos pasekmės kitose valstybėse narėse negali būti ginčijamos. Bet koks kreditorių teisių apribojimas, ypač mokėjimo sustabdymas ar atleidimas nuo pareigos mokėti turi vis-a-vis poveikį kitos valstybės narės teritorijoje esančiam turtui, tik savo sutikimą davusių kreditorių atžvilgiu.

▼B

21 straipsnis

Nemokumo specialisto įgaliojimai

1. Teismo, kuris turi jurisdikciją pagal 3 straipsnio 1 dalį, paskirtas nemokumo specialistas gali naudotis visais pagal bylos iškėlimo valstybės teisę jam suteiktais įgaliojimais kitoje valstybėje narėje tol, kol ten nėra iškelta kita nemokumo byla ir nesiimta jokių apsaugos priemonių, kuriomis draudžiama iškelti bylą, po to, kai pateiktas pareiškimas dėl nemokumo bylos iškėlimo toje valstybėje. Atsižvelgdamas į 8 ir 10 straipsnius, nemokumo specialistas visų pirma gali perkelti skolininko turtą iš valstybės narės, kurioje tas turtas yra, teritorijos.

2. Nemokumo specialistas, kurį paskiria jurisdikciją turintis teismas, kaip numatyta 3 straipsnio 2 dalyje, gali bet kurioje kitoje valstybėje narėje pareikšti per teismą arba ne per teismą, kad kilnojamas turtas yra išvežtas iš valstybės, kurioje iškelta byla, teritorijos į kitą valstybę narę po to, kai nemokumo byla jau buvo iškelta. Nemokumo specialistas taip pat gali iškelti bet kokią bylą dėl sandorio, neatitinkančio kreditorių interesų, pripažinimo negaliojančiu.

3. Vykdydamas savo įgaliojimus nemokumo specialistas laikosi valstybės narės, kurioje jis ketina veikti, teisės, ypač susijusios su turto realizavimo procedūromis. Tie įgaliojimai negali apimti prievartos priemonių, išskyrus atvejus, kai jas nustatė tos valstybės narės teismas, ar teisės priimti sprendimą dėl teisminio proceso ar ginčų.

22 straipsnis

Nemokumo specialisto paskyrimo įrodymas

Nemokumo specialisto paskyrimą liudija sprendimo jį paskirti patvirtinta originalo kopija arba bet kuri kita jurisdikciją turinčio teismo išduota pažyma.

Gali būti pareikalauta, kad pažyma būtų išversta į valstybės narės, kurios teritorijoje nemokumo specialistas ketina veikti, valstybinę kalbą arba vieną iš kalbų. Nereikalaujama jokio kito legalizavimo ar panašaus formalumo.

23 straipsnis

Grąžinimas ir priskyrimas

1. Kreditorius, kuris, iškėlus 3 straipsnio 1 dalyje nurodytą bylą, bet kokiomis priemonėmis, ypač priverstinio vykdymo būdu pasiekia, kad būtų visiškai ar iš dalies patenkintas jo reikalavimas, nukreiptas į kitos valstybės narės teritorijoje esantį skolininko turtą, grąžina nemokumo specialistui tai, ką yra gavęs, kaip numatyta 8 ir 10 straipsniuose.

2. Siekiant kreditoriams užtikrinti vienodas sąlygas, kreditorius, kuris nemokumo bylos eigoje gavo dividendų iš turto, į kurį nukreiptas jo reikalavimas, dalyvauja skirstant turtą kitose bylose tik tuomet, kai tos pačios eilės ar kategorijos kreditoriai tose kitose bylose yra gavę lygiaverčių dividendų.

▼B

24 straipsnis

Nemokumo registrų įsteigimas

1. Valstybės narės savo teritorijoje įsteigia ir tvarko vieną ar kelis registrus, kuriuose skelbiama su nemokumo byla susijusi informacija (toliau – nemokumo registrai). Ta informacija skelbiama kuo greičiau po tokios bylos iškėlimo.

2. 1 dalyje nurodyta informacija viešai paskelbiama laikantis 27 straipsnyje išdėstytų sąlygų; ją sudaro ši informacija (toliau – privaloma informacija):

a) nemokumo bylos iškėlimo data;

b) nemokumo bylą iškėlęs teismas ir bylos numeris, jei toks yra;

c) A priede nurodytos iškeltos nemokumo bylos rūšis ir, jei taikoma – bet koks atitinkamas tokios iškeltos bylos porūšis pagal nacionalinę teisę;

d) ar jurisdikcija bylai iškelti yra grindžiama 3 straipsnio 1, 2 ar 4 dalimi;

e) jei skolininkas yra įmonė arba juridinis asmuo – skolininko pavadinimas, registracijos numeris, registruotos buveinės adresas arba pašto adresas, jei jis skiriasi;

f) jei skolininkas yra fizinis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis vykdo savarankišką ūkinę komercinę ar profesinę veiklą, – skolininko vardas, pavardė, registracijos numeris, jei toks yra, ir pašto adresas arba, kai adresas yra saugomi duomenys, – skolininko gimimo vieta ir data;

▼C2

g) jei byloje paskirtas nemokumo specialistas – jo vardas ir pavardė arba pavadinimas, pašto adresas arba el. pašto adresas;

▼B

h) terminas pareikšti reikalavimus, jei toks yra, arba nuoroda į kriterijus tam terminui apskaičiuoti;

i) pagrindinės nemokumo bylos užbaigimo data, jei tokia yra;

j) teismas, kuriam pagal 5 straipsnį turi būti pareikšti prieštaravimai dėl teismo sprendimo, kuriuo iškeliama nemokumo byla, ir, jei taikoma – terminas, per kurį šie prieštaravimai turi būti pareikšti, arba nuoroda į kriterijus tam terminui apskaičiuoti.

3. 2 dalimi neužkertamas kelias valstybėms narėms į savo nacionalinius nemokumo registrus įtraukti dokumentų ar papildomos informacijos, pavyzdžiui, dėl direktorių teisės eiti pareigas atėmimo, susijusio su nemokumu.

▼B

4. Valstybės narės neprivalo į nemokumo registrus įtraukti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos, susijusios su savarankiškos ūkinės komercinės ar profesinės veiklos nevykdančiais fiziniais asmenimis, ir viešai skelbti tokią informaciją per tų registrų tarpusavio sujungimo sistemą, su sąlyga, kad pagal 54 straipsnį žinomi užsienio kreditoriai informuojami apie šio straipsnio 2 dalies j punkte nurodytus elementus.

Kai valstybė narė pasinaudoja pirmoje pastraipoje nurodyta galimybe, nemokumo byla neturi įtakos užsienio kreditorių, kurie negavo pirmoje pastraipoje nurodytos informacijos, reikalavimams.

5. Informacijos paskelbimas registruose pagal šį reglamentą neturi jokių teisinių padarinių, išskyrus nacionalinėje teisėje ir 55 straipsnio 6 dalyje nustatytus padarinius.

25 straipsnis

Nemokumo registrų tarpusavio sujungimas

1. Komisija įdiegia decentralizuotą nemokumo registrų tarpusavio sujungimo sistemą priimdama įgyvendinimo aktus. Tą sistemą sudaro nemokumo registrai ir Europos e. teisingumo portalas, kuris yra centrinis viešas elektroninės prieigos prie sistemos informacijos punktas. Siekiant, kad privaloma informacija ir visi kiti dokumentai ar informacija, įtraukti į nemokumo registrus, prie kurių valstybės narės nusprendžia suteikti prieigą per Europos e. teisingumo portalą, būtų prieinami, sistemoje teikiama paieškos paslauga visomis Sąjungos institucijų oficialiosiomis kalbomis.

2. Laikydamasi 87 straipsnyje nurodytos procedūros, Komisija ne vėliau kaip 2019 m. birželio 26 d. priima įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtina:

a) technines specifikacijas, kuriose nustatomi ryšių palaikymo ir keitimosi informacija elektroninėmis priemonėmis būdai, grindžiamas nustatytomis nemokumo registrų tarpusavio sujungimo sistemos sąsajos specifikacijomis;

b) technines priemones, kuriomis užtikrinami būtiniausi informacinių technologijų saugumo standartai, taikytini ryšių palaikymui ir informacijos teikimui per nemokumo registrų tarpusavio sujungimo sistemą;

c) būtiniausius kriterijus Europos e. teisingumo portale teikiamai paieškos paslaugai, grindžiamus 24 straipsnyje nurodyta informacija;

d) būtiniausius kriterijus tokios paieškos rezultatų pateikimui, grindžiamus 24 straipsnyje nurodyta informacija;

▼B

e) galimybės naudotis tarpusavio sujungimo sistemoje teikiamomis paslaugomis būdus ir technines sąlygas ir

f) terminų glosarijų, kuriame glaustai paaiškinamos A priede išvardytos nacionalinės nemokumo bylos.

26 straipsnis

Nemokumo registrų įsteigimo ir tarpusavio sujungimo užtikrinimo išlaidos

1. Nemokumo registrų tarpusavio sujungimo sistemos įdiegimas, priežiūra ir tolesnis plėtojimas finansuojami iš Sąjungos bendrojo biudžeto.

2. Kiekviena valstybė narė padengia išlaidas, susijusias su savo nacionalinių nemokumo registrų steigimu ir pritaikymu, kad jie taptų sąveikūs su Europos e. teisingumo portalu, taip pat tų registrų administravimo, naudojimo ir priežiūros išlaidas. Tai nedaro poveikio galimybei teikti paraiškas dėl dotacijų tokiai veiklai remti pagal Sąjungos finansines programas.

27 straipsnis

Galimybės susipažinti su informacija per tarpusavio sujungimo sistemą sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad 24 straipsnio 2 dalies a–j punktuose nurodyta privaloma informacija būtų nemokamai prieinama per nemokumo registrų tarpusavio sujungimo sistemą.

2. Šis reglamentas neužkerta kelio valstybėms narėms imti pagrįsto dydžio mokestį už galimybę per nemokumo registrų tarpusavio sujungimo sistemą susipažinti su 24 straipsnio 3 dalyje nurodytais dokumentais ar papildoma informacija.

3. Be 25 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytų būtiniausių kriterijų, galimybę susipažinti su privaloma informacija apie savarankiškos ūkinės komercinės ar profesinės veiklos nevykdančius fizinius asmenis ir apie savarankišką ūkinę komercinę ar profesinę veiklą vykdančius fizinius asmenis, kai nemokumo byla nėra susijusi su ta veikla, valstybės narės gali susieti su papildomais su skolininku susijusiais paieškos kriterijais.

4. Valstybės narės gali reikalauti, kad galimybė susipažinti su 3 dalyje nurodyta informacija būtų suteikta tik paprašius kompetentingos institucijos. Valstybės narės gali reikalauti, kad galimybė susipažinti su ta informacija būtų suteikta tik patikrinus, ar esama teisėto intereso susipažinti su tokia informacija. Prieigos prašantis asmuo turi galėti elektroninėmis priemonėmis per Europos e. teisingumo portalą naudodamasis standartine forma pateikti prašymą susipažinti su informacija. Jei reikalaujama teisėto intereso buvimo, prieigos prašančiam asmeniui

▼B

suteikiama galimybė pagrįsti savo prašymą pateikiant atitinkamų dokumentų elektronines kopijas. Atsakymą prieigos prašančiam asmeniui kompetentinga institucija pateikia per tris darbo dienas.

Nereikalaujama, kad prieigos prašantis asmuo pateiktų jo prašymą pagrindžiančių dokumentų vertimą ar apmokėtų vertimo raštu išlaidas, kurių gali turėti kompetentinga institucija.

28 straipsnis

Paskelbimas kitoje valstybėje narėje

1. Nemokumo specialistas arba savo turtu disponuojantis skolininkas paprašo, kad pranešimas apie teismo sprendimą, kuriuo iškeliama nemokumo byla, ir, atitinkamais atvejais, sprendimas, kuriuo paskiriamas nemokumo specialistas, būtų paskelbtas bet kurioje kitoje valstybėje narėje, kurioje yra skolininko įsisteigimo vieta, laikantis toje valstybėje narėje numatytos paskelbimo tvarkos. Atitinkamais atvejais tai skelbiant nurodomas paskirtas nemokumo specialistas ir tai, ar taikoma jurisdikcijos taisyklė yra taisyklė, numatyta 3 straipsnio 1 ar 2 dalyje.

2. Nemokumo specialistas arba savo turtu disponuojantis skolininkas gali prašyti, kad 1 dalyje nurodyta informacija būtų paskelbta bet kurioje kitoje valstybėje narėje, kurioje, nemokumo specialisto arba savo turtu disponuojančio skolininko nuomone, tai padaryti yra būtina, laikantis toje valstybėje narėje numatytos paskelbimo tvarkos.

29 straipsnis

Registracija kitos valstybės narės viešuose registruose

1. Tais atvejais, kai pagal valstybės narės, kurioje yra skolininko įsisteigimo vieta ir ta įsisteigimo vieta yra įtraukta į tos valstybės narės valstybinį registrą, teisę arba valstybės narės, kurioje yra skolininkui priklausantis nekilnojamasis turtas, teisę reikalaujama, kad 28 straipsnyje nurodyta informacija apie nemokumo bylos iškėlimą būtų paskelbta žemės kadastre, įmonių registre ar bet kuriame kitame viešame registre, nemokumo specialistas arba savo turtu disponuojantis skolininkas imasi visų reikiamų priemonių tokiai registracijai užtikrinti.

2. Nemokumo specialistas arba savo turtu disponuojantis skolininkas gali prašyti atlikti tokią registraciją bet kurioje kitoje valstybėje narėje su sąlyga, kad tokia registracija yra leidžiama pagal valstybės narės, kurioje tvarkomas registras, teisę.

30 straipsnis

Išlaidos

28 ir 29 straipsniuose numatytos pranešimų paskelbimo ir registracijos išlaidos laikomos bylos nagrinėjimo metu susidariusiomis išlaidomis.

▼B

31 straipsnis

Skolininko įsipareigojimų įvykdymas

1. Jeigu valstybėje narėje įsipareigojimas įvykdomas skolininko, kuriam kitoje valstybėje narėje iškelta nemokumo byla, naudai, o turėtų būti įvykdytas nemokumo specialisto toje byloje naudai, įsipareigojimą įvykdęs asmuo laikomas jį įvykdžiusiu, jei jis nežinojo, kad iškelta byla.

2. Jeigu toks įsipareigojimas įvykdomas prieš paskelbiant 28 straipsnyje numatytą pranešimą, jei nėra priešingų įrodymų, preziumuojama, kad įsipareigojimą įvykdęs asmuo nežinojo apie nemokumo bylos iškėlimą. Jei įsipareigojimas įvykdomas po to, kai buvo paskelbtas toks pranešimas, jei nėra priešingų įrodymų, preziumuojama, kad įsipareigojimą įvykdęs asmuo žinojo apie bylos iškėlimą.

32 straipsnis

Kitų teismo sprendimų pripažinimas ir vykdymas

1. Teismo, kurio sprendimas dėl bylos iškėlimo yra pripažintas pagal 19 straipsnį, priimti sprendimai, susiję su nemokumo bylos eiga bei jos užbaigimu, ir to teismo patvirtinti susitarimai taip pat pripažįstami nereikalaujant jokių papildomų formalumų. Tokie teismo sprendimai vykdomi pagal Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 39–44 ir 47–57 straipsnius.

Pirma pastraipa taip pat taikoma teismo sprendimams, kylantiems tiesiogiai iš nemokumo bylos ir glaudžiai su ja susijusiems, net jei juos priėmė kitas teismas.

Pirma pastraipa taip pat taikoma teismo sprendimams dėl apsaugos priemonių, priimtiems po to, kai pateiktas pareiškimas dėl nemokumo bylos iškėlimo, arba su juo susijusiems.

2. Teismo sprendimų, išskyrus šio straipsnio 1 dalyje nurodytus teismo sprendimus, pripažinimą ir vykdymą reglamentuoja Reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 su sąlyga, kad tas reglamentas yra taikytinas.

33 straipsnis

Viešoji tvarka

Bet kuri valstybė narė gali atsisakyti pripažinti kitoje valstybėje narėje iškeltą nemokumo bylą arba vykdyti tokioje byloje priimtą teismo sprendimą, jei tokio pripažinimo ar vykdymo pasekmės akivaizdžiai prieštarautų tos valstybės viešajai tvarkai, ypač jos pagrindiniams principams, arba asmens konstitucinėms teisėms ir laisvėms.

▼B

III SKYRIUS

ŠALUTINĖ NEMOKUMO BYLA

34 straipsnis

Bylos iškėlimas

Tais atvejais, kai pagrindinė nemokumo byla buvo iškelta vienos valstybės narės teismo ir pripažinta kitoje valstybėje narėje, tos kitos valstybės narės teismas, kuris turi jurisdikciją pagal 3 straipsnio 2 dalį, gali iškelti šalutinę nemokumo bylą pagal šiame skyriuje išdėstytas nuostatas. Tais atvejais, kai pagrindinėje nemokumo byloje reikalaujama, kad skolininkas būtų nemokus, valstybėje narėje, kurioje gali būti iškelta šalutinė nemokumo byla, skolininko nemokumas dar kartą nėra tikrinamas. Šalutinė nemokumo byla turi poveikį tik tam skolininko turtui, kuris yra valstybės narės, kurioje iškelta ta byla, teritorijoje.

35 straipsnis

Taikytina teisė

Išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip, šalutinėms nemokumo byloms taikoma valstybės narės, kurios teritorijoje iškelta šalutinė nemokumo byla, teisė.

36 straipsnis

Teisė duoti įsipareigojimą siekiant išvengti šalutinės nemokumo bylos

1. Siekiant išvengti šalutinės nemokumo bylos iškėlimo, nemokumo specialistas pagrindinėje nemokumo byloje valstybėje narėje, kurioje galėtų būti iškelta šalutinė nemokumo byla, esančio turto atžvilgiu gali duoti vienašalį įsipareigojimą (toliau – įsipareigojimas), kad paskirstydamas tą turtą arba pajamas, gautas jį realizavus, jis laikysis nacionalinėje teisėje nustatytų kreditorių teisių paskirstant turtą ir pirmumo teisių, kurias turėtų kreditoriai, jei toje valstybėje narėje būtų iškelta šalutinė nemokumo byla. Įsipareigojime nurodomos faktinės prielaidos, kuriomis jis yra grindžiamas, visų pirma dėl atitinkamoje valstybėje narėje esančio turto ir būdų, kuriais toks turtas gali būti realizuotas.

2. Tais atvejais, kai pagal šį straipsnį buvo duotas įsipareigojimas, teisė, taikytina pajamų, gautų realizavus 1 dalyje nurodytą turtą, paskirstymui, kreditorių reikalavimų eiliškumui ir kreditorių teisėms, susijusioms su 1 dalyje nurodytu turtu, yra valstybės narės, kurioje būtų buvę galima iškelti šalutinę nemokumo bylą, teisė. Atitinkamas momentas 1 dalyje nurodytam turtui nustatyti yra įsipareigojimo davimo momentas.

3. Įsipareigojimas duodamas valstybės narės, kurioje būtų buvę galima iškelti šalutinę nemokumo bylą, valstybine kalba arba viena iš

▼B

valstybinių kalbų, arba, kai toje valstybėje narėje yra kelios valstybinės kalbos – vietos, kurioje būtų buvę galima iškelti šalutinę nemokumo bylą, valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų.

4. Įsipareigojimas duodamas raštu. Jam taikomi bet kurie kiti pagrindinės nemokumo bylos iškėlimo valstybėje keliami formos reikalavimai ir turto paskirstymo patvirtinimui keliami reikalavimai, jei tokių yra.

5. Įsipareigojimą patvirtina žinomi vietos kreditoriai. Kvalifikuotos balsų daugumos ir balsavimo taisyklės, taikomos pagal valstybės narės, kurioje būtų buvę galima iškelti šalutinę nemokumo bylą, teisę patvirtinant restruktūrizavimo planus, taip pat taikomos įsipareigojimo patvirtinimo atveju. Kreditoriai gali dalyvauti balsavime nuotolinio ryšio priemonėmis, jei pagal nacionalinę teisę tai leidžiama. Nemokumo specialistas informuoja žinomus vietos kreditorius apie įsipareigojimą, jo patvirtinimo taisykles ir procedūras, taip pat įsipareigojimo patvirtinimą arba atmetimą.

6. Pagal šį straipsnį duotas ir patvirtintas įsipareigojimas yra privalomas turto atžvilgiu. Jei pagal 37 ir 38 straipsnius iškeliama šalutinė nemokumo byla, nemokumo specialistas pagrindinėje nemokumo byloje perduoda nemokumo specialistui šalutinėje nemokumo byloje visą turtą, kurį jis perkėlė iš tos valstybės narės teritorijos po to, kai buvo duotas įsipareigojimas, arba, tuo atveju, kai tas turtas jau buvo realizuotas – iš jo gautas pajamas.

7. Tais atvejais, kai nemokumo specialistas yra davęs įsipareigojimą, prieš paskirstydamas 1 dalyje nurodytą turtą ir pajamas apie numatomą paskirstymą jis informuoja vietos kreditorius. Jei ta informacija neatitinka įsipareigojimo sąlygų arba taikytinos teisės, bet kuris vietos kreditorius gali ginčyti tokį turto paskirstymą valstybės narės, kurioje iškelta pagrindinė nemokumo byla, teismuose, kad turtas būtų paskirstytas laikantis įsipareigojimo sąlygų ir taikytinos teisės. Tokiu atveju turtas nėra paskirstomas, kol teismas nepriima sprendimo dėl prieštaravimo.

8. Vietos kreditoriai gali kreiptis į valstybės narės, kurioje iškelta pagrindinė nemokumo byla, teismus su prašymu, kad nemokumo specialistas pagrindinėje nemokumo byloje imtųsi visų tinkamų priemonių, būtinų užtikrinti įsipareigojimo sąlygų, numatytų pagal pagrindinės nemokumo bylos iškėlimo valstybės teisę, laikymąsi.

9. Vietos kreditoriai taip pat gali kreiptis į valstybės narės, kurioje būtų buvę galima iškelti šalutinę nemokumo bylą, teismus su prašymu, kad teismas taikytų laikinąsias ar apsaugos priemones, siekiant užtikrinti, kad nemokumo specialistas laikytųsi įsipareigojimo sąlygų.

▼B

10. Nemokumo specialistas atsako už bet kokią žalą, padarytą vietos kreditoriams dėl to, kad jis nevykdė šiame straipsnyje nustatytų pareigų ir reikalavimų.

11. Šio straipsnio tikslais, valdžios institucija, įsteigta valstybėje narėje, kurioje būtų buvę galima iškelti šalutinę nemokumo bylą, ir kuri pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/94/EB ([1]) privalo garantuoti darbuotojams neįvykdytų reikalavimų, kylančių dėl darbo sutarčių ar darbo santykių, sumokėjimą, yra laikoma „vietos kreditoriumi“, kai tai numatyta nacionalinėje teisėje.

37 straipsnis

Teisė pateikti pareiškimą dėl šalutinės nemokumo bylos iškėlimo

1. Pareiškimą dėl šalutinės nemokumo bylos iškėlimo gali pateikti:

a) nemokumo specialistas pagrindinėje nemokumo byloje;

b) bet kuris asmuo ar institucija, įgalioti pagal valstybės narės, kurios teritorijoje prašoma iškelti šalutinę nemokumo bylą, teisę pateikti pareiškimą dėl nemokumo bylos iškėlimo.

2. Kai įsipareigojimas tapo privalomas pagal 36 straipsnį, pareiškimas dėl šalutinės nemokumo bylos iškėlimo pateikiamas per 30 dienų nuo tada, kai buvo gautas pranešimas apie įsipareigojimo patvirtinimą.

38 straipsnis

Sprendimas iškelti šalutinę nemokumo bylą

1. Teismas, kuriam pateiktas pareiškimas dėl šalutinės nemokumo bylos iškėlimo, nedelsdamas praneša apie tai nemokumo specialistui arba savo turtu disponuojančiam skolininkui pagrindinėje nemokumo byloje ir suteikia jam galimybę būti išklausytam dėl šio pareiškimo.

2. Kai nemokumo specialistas pagrindinėje nemokumo byloje yra davęs įsipareigojimą pagal 36 straipsnį, nemokumo specialisto prašymu šio straipsnio 1 dalyje nurodytas teismas nekelia šalutinės nemokumo bylos, jei jis yra įsitikinęs, kad įsipareigojimu deramai apsaugoti bendrieji vietos kreditorių interesai.

([1]) 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/94/EB dėl darbuotojų apsaugos jų darbdaviui tapus nemokiam (OL L 283, 2008 10 28, p. 36).

▼B

3. Kai leista laikinai sustabdyti atskirus vykdymo procesus, kad galėtų įvykti skolininko ir jo kreditorių derybos, nemokumo specialisto arba savo turtu disponuojančio skolininko prašymu teismas gali sustabdyti šalutinės nemokumo bylos iškėlimą ne ilgesniam kaip trijų mėnesių laikotarpiui, jeigu taikomos tinkamos priemonės vietos kreditorių interesams užtikrinti.

1 dalyje nurodytas teismas gali skirti apsaugos priemones vietos kreditorių interesams apsaugoti, tuo tikslu reikalaudamas, kad nemokumo specialistas arba savo turtu disponuojantis skolininkas neperkeltų ar neperleistų jokio turto, kuris yra valstybėje narėje, kurioje yra jo įsisteigimo vieta, išskyrus atvejus, kai tai daroma vykdant įprastinę veiklą. Teismas taip pat gali sustabdymo taikymo laikotarpiu skirti kitas priemones vietos kreditorių interesams apsaugoti, išskyrus atvejus, kai tai yra nesuderinama su nacionalinėmis civilinį procesą reglamentuojančiomis taisyklėmis.

Šalutinės nemokumo bylos iškėlimo sustabdymą teismas atšaukia savo iniciatyva arba bet kurio kreditoriaus prašymu, jei per sustabdymo laikotarpį susitariama pirmoje pastraipoje nurodytose derybose.

Sustabdymą teismas gali atšaukti savo iniciatyva arba bet kurio kreditoriaus prašymu, jei tolesniu sustabdymu būtų pakenkta kreditoriaus teisėms, visų pirma jei derybos žlugo arba tapo aišku, kad jose tikriausiai susitarta nebus, arba jei nemokumo specialistas arba savo turtu disponuojantis skolininkas nesilaikė draudimo perleisti savo turtą arba jį perkelti iš valstybės narės, kurioje yra jo įsisteigimo vieta, teritorijos.

4. Nemokumo specialisto pagrindinėje nemokumo byloje prašymu, 1 dalyje nurodytas teismas gali iškelti A priede išvardytos rūšies nemokumo bylą, kuri nėra byla, kurią pirmiau buvo prašyta iškelti, jei tenkinamos tos rūšies bylos pagal nacionalinę teisę iškėlimo sąlygos ir jei ta byla yra tinkamiausia atsižvelgiant į vietos kreditorių interesus ir į pagrindinės bei šalutinės nemokumo bylų tarpusavio ryšį. Taikomas 34 straipsnio antras sakinys.

39 straipsnis

Sprendimo iškelti šalutinę nemokumo bylą teisminė peržiūra

Nemokumo specialistas pagrindinėje nemokumo byloje gali ginčyti sprendimą iškelti šalutinę nemokumo bylą valstybės narės, kurioje iškelta šalutinė nemokumo byla, teismuose remdamasis tuo, kad teismas nesilaikė 38 straipsnio sąlygų ir reikalavimų.

▼B

40 straipsnis

Išankstinis išlaidų apmokėjimas

Jei valstybės narės, kurioje pateiktas pareiškimas iškelti šalutinę nemokumo bylą, teisė reikalauja, kad skolininkas turėtų pakankamai turto visoms ar daliai bylos išlaidų padengti, teismas, gavęs tokį pareiškimą, gali pareikalauti, kad pareiškėjas iš anksto apmokėtų išlaidas arba pateiktų atitinkamą garantiją.

41 straipsnis

Nemokumo specialistų bendradarbiavimas ir ryšių palaikymas

1. Nemokumo specialistas pagrindinėje nemokumo byloje ir nemokumo specialistas ar nemokumo specialistai su tuo pačiu skolininku susijusiose šalutinėse nemokumo bylose bendradarbiauja tarpusavyje tiek, kiek toks bendradarbiavimas nėra nesuderinamas su atitinkamoms byloms taikytinomis taisyklėmis. Toks bendradarbiavimas gali vykti bet kokia forma, įskaitant susitarimų ar protokolų sudarymą.

2. Vykdydami 1 dalyje nustatytą bendradarbiavimą, nemokumo specialistai:

a) kuo greičiau perduoda vieni kitiems informaciją, kuri gali būti svarbi kitose bylose, visų pirma apie reikalavimų pateikimo ir tikrinimo eigą, ir visas priemones, kuriomis siekiama sanuoti ar restruktūrizuoti skolininką arba užbaigti bylą, su sąlyga, kad imtasi atitinkamų konfidencialios informacijos apsaugos priemonių;

b) įvertina galimybę restruktūrizuoti skolininką ir, jei tai įmanoma, koordinuoja restruktūrizavimo plano parengimą ir įgyvendinimą;

c) koordinuoja skolininko turto realizavimo ar naudojimo ir reikalų administravimą; nemokumo specialistas šalutinėje nemokumo byloje kuo anksčiau suteikia nemokumo specialistui pagrindinėje nemokumo byloje galimybę pateikti pasiūlymus dėl turto realizavimo ar panaudojimo šalutinėje nemokumo byloje.

3. 1 ir 2 dalys taikomos *mutatis mutandis* tais atvejais, kai pagrindinėje arba šalutinėje nemokumo byloje arba vienoje iš teritorinių nemokumo bylų, susijusių su tuo pačiu skolininku ir vykstančių tuo pačiu momentu, skolininkas tebedisponuoja savo turtu.

42 straipsnis

Teismų bendradarbiavimas ir ryšių palaikymas

1. Siekdamas sudaryti palankesnes sąlygas koordinuoti su tuo pačiu skolininku susijusias pagrindinę ir teritorinę ar šalutinę nemokumo bylas, teismas, kuriam pateiktas pareiškimas dėl nemokumo bylos iškėlimo ar kuris iškėlė tokią bylą, bendradarbiauja su bet kuriuo kitu teismu, kuriam pateiktas pareiškimas dėl nemokumo bylos iškėlimo ar kuris tokią bylą iškėlė, tiek, kiek toks bendradarbiavimas nėra nesuderinamas su kiekvienai iš šių bylų taikytinomis taisyklėmis. Tuo tikslu

▼B

teismai atitinkamais atvejais gali paskirti nepriklausomą asmenį arba instituciją, veikiantį pagal jų nurodymus, jei tai nėra nesuderinama su joms taikytinomis taisyklėmis.

2. Vykdydami 1 dalyje nustatytą bendradarbiavimą, teismai ar bet kuris paskirtas asmuo arba institucija, veikiantis jų vardu, kaip nurodyta 1 dalyje, gali tiesiogiai palaikyti ryšius vieni su kitais ar tiesiogiai prašyti vieni kitų informacijos ar pagalbos su sąlyga, kad tokiu ryšių palaikymu nepažeidžiamos procesinės bylos šalių teisės ir informacijos konfidencialumo reikalavimai.

3. 1 dalyje nurodytas bendradarbiavimas gali būti vykdomas bet kokiomis priemonėmis, kurias teismas laiko tinkamomis. Jis visų pirma gali būti susijęs su:

a) nemokumo specialistų skyrimo koordinavimu;

b) informacijos perdavimu visomis teismui priimtinomis priemonėmis;

c) skolininko turto ir reikalų administravimo bei priežiūros koordinavimu;

d) teismo posėdžių eigos koordinavimu;

e) prireikus, protokolų tvirtinimo koordinavimu.

43 straipsnis

Nemokumo specialistų ir teismų bendradarbiavimas ir ryšių palaikymas

1. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas koordinuoti tam pačiam skolininkui iškeltas pagrindinę, teritorinę ir šalutinę nemokumo bylas:

a) nemokumo specialistas pagrindinėje nemokumo byloje bendradarbiauja ir palaiko ryšius su bet kuriuo teismu, kuriame nagrinėjamas pareiškimas dėl šalutinės nemokumo bylos iškėlimo arba kuris tokią bylą iškėlė;

b) nemokumo specialistas teritorinėje ar šalutinėje nemokumo byloje bendradarbiauja ir palaiko ryšius su teismu, kuriam pateiktas pareiškimas dėl pagrindinės nemokumo bylos iškėlimo arba kuris tokią bylą iškėlė, ir

c) nemokumo specialistas teritorinėje ar šalutinėje nemokumo byloje bendradarbiauja ir palaiko ryšius su teismu, kuriam pateiktas pareiškimas dėl kitos teritorinės ar šalutinės nemokumo bylos iškėlimo arba kuris tokią bylą iškėlė,

▼B

tiek, kiek toks bendradarbiavimas ir ryšių palaikymas nėra nesuderinamas su kiekvienai iš šių bylų taikytinomis taisyklėmis ir nesukelia jokio interesų konflikto.

2. 1 dalyje nurodytas bendradarbiavimas gali būti vykdomas visomis tinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, 42 straipsnio 3 dalyje nurodytomis priemonėmis.

44 straipsnis

Bendradarbiavimo ir ryšių palaikymo išlaidos

Dėl 42 ir 43 straipsniuose nustatytų reikalavimų teismai negali imti mokesčio vieni iš kitų už bendradarbiavimą ir ryšių palaikymą.

45 straipsnis

Kreditorių teisių įgyvendinimas

1. Bet kuris kreditorius gali pateikti reikalavimą pagrindinėje nemokumo byloje ir bet kurioje šalutinėje nemokumo byloje.

2. Nemokumo specialistai pagrindinėje nemokumo byloje ir bet kurioje šalutinėje nemokumo byloje pateikia kitose bylose reikalavimus, jau pateiktus tose bylose, kurioms šie nemokumo specialistai paskirti, jei tai atitinka kreditorių interesus pastarosiose bylose, o kreditoriai turi teisę užprotestuoti tokį reikalavimų pateikimą arba atsiimti savo pateiktus reikalavimus, jei tai numato taikytina teisė.

3. Nemokumo specialistas pagrindinėje ar šalutinėje nemokumo byloje gali dalyvauti kitose bylose tuo pačiu pagrindu kaip kreditorius, visų pirma dalyvauti kreditorių susirinkimuose.

46 straipsnis

Turto realizavimo procedūros sustabdymas

1. Gavęs nemokumo specialisto pagrindinėje nemokumo byloje pareiškimą, teismas, kuris iškėlė šalutinę nemokumo bylą, visiškai ar iš dalies sustabdo turto realizavimo procedūrą. Tokiu atveju jis gali reikalauti, kad nemokumo specialistas pagrindinėje nemokumo byloje imtųsi atitinkamų priemonių kreditorių šalutinėje nemokumo byloje bei atskirų klasių kreditorių interesams užtikrinti. Toks nemokumo specialisto pareiškimas gali būti atmestas tik tokiu atveju, jei jis akivaizdžiai nesusijęs su kreditorių pagrindinėje nemokumo byloje interesais. Teismas gali nutarti sustabdyti turto realizavimo procedūrą iki trijų mėnesių. Toks realizavimo procedūros sustabdymas gali būti pratęsiamas ar atnaujinamas panašiems laikotarpiams.

2. 1 dalyje nurodytas teismas nutraukia turto realizavimo procedūros sustabdymą:

a) nemokumo specialisto pagrindinėje nemokumo byloje prašymu;

▼B

b) savo iniciatyva, kreditoriaus prašymu ar nemokumo specialisto šalutinėje nemokumo byloje prašymu, jeigu ta priemonė daugiau neatrodo pagrįsta, ypač atsižvelgiant į kreditorių interesus pagrindinėje arba šalutinėje nemokumo byloje.

47 straipsnis

Nemokumo specialisto įgaliojimai siūlyti restruktūrizavimo planus

1. Jei pagal valstybės narės, kurioje iškelta šalutinė nemokumo byla, teisę leidžiama tokią bylą užbaigti nevykdant likvidavimo, bet taikant restruktūrizavimo planą, susitarimą ar panašią priemonę, nemokumo specialistui pagrindinėje nemokumo byloje suteikiami įgaliojimai siūlyti tokią priemonę laikantis tos valstybės narės nustatytos tvarkos.

2. Bet koks kreditorių teisių apribojimas, kylantis iš 1 dalyje nurodytos šalutinėje nemokumo byloje siūlomos priemonės, tokios kaip mokėjimo sustabdymas ar skolos nurašymas, nedaro poveikio su ta byla nesusijusiam skolininko turtui be visų suinteresuotų kreditorių pritarimo.

48 straipsnis

Nemokumo bylos užbaigimo poveikis

1. Nedarant poveikio 49 straipsniui, nemokumo bylos užbaigimas nėra kliūtis tęsti tuo metu dar nebaigtas nagrinėti kitas su tuo pačiu skolininku susijusias nemokumo bylas.

2. Kai dėl nemokumo bylos, susijusios su juridiniu asmeniu ar įmone, to asmens ar įmonės registruotos buveinės valstybėje narėje juridinis asmuo ar įmonė būtų panaikinti, tas juridinis asmuo ar įmonė nenustoja egzistuoti tol, kol nebus užbaigtos bet kokios kitos su tuo pačiu skolininku susijusios nemokumo bylos arba nemokumo specialistas ar specialistai tokiose bylose neduos sutikimo dėl panaikinimo.

49 straipsnis

Šalutinėje nemokumo byloje liekantis turtas

Jei, realizavus turtą šalutinėje nemokumo byloje, galima patenkinti visus toje byloje priimtus reikalavimus, toje byloje paskirtas nemokumo specialistas nedelsdamas perduoda bet kokį likusį turtą nemokumo specialistui pagrindinėje nemokumo byloje.

50 straipsnis

Vėlesnis pagrindinės nemokumo bylos iškėlimas

Jei 3 straipsnio 1 dalyje nurodyta byla iškeliama po to, kai kitoje valstybėje narėje iškelta 3 straipsnio 2 dalyje nurodyta byla, kiek leidžia bylos eiga, anksčiau iškeltai bylai taikomi 41, 45, 46, 47 ir 49 straipsniai.

▼B

51 straipsnis

Šalutinės nemokumo bylos perkvalifikavimas

1. Nemokumo specialisto pagrindinėje nemokumo byloje prašymu valstybės narės, kurioje iškelta šalutinė nemokumo byla, teismas gali nurodyti perkvalifikuoti šalutinę nemokumo bylą į kitos rūšies nemokumo bylą, nurodytą A priede, jei įvykdytos tos rūšies bylos iškėlimo sąlygos pagal nacionalinę teisę ir jei tos rūšies byla yra tinkamiausia vietos kreditorių interesų ir pagrindinės bei šalutinės nemokumo bylų sąsajos atžvilgiu.

2. Svarstydamas 1 dalyje nurodytą prašymą teismas gali prašyti, kad nemokumo specialistai abiejose bylose pateiktų informacijos.

52 straipsnis

Apsaugos priemonės

Jei valstybės narės teismas, turintis jurisdikciją pagal 3 straipsnio 1 dalį, siekdamas užtikrinti skolininko turto apsaugą, skiria laikinąjį administratorių, tas laikinasis administratorius yra įgaliojamas reikalauti, kad per laikotarpį nuo prašymo iškelti nemokumo bylą iki sprendimo ją iškelti priėmimo būtų imtasi priemonių kitoje valstybėje narėje esančiam skolininko turtui apsaugoti, numatytų tos valstybės narės teisėje.

IV SKYRIUS

KREDITORIŲ INFORMAVIMAS IR JŲ REIKALAVIMŲ PATEIKIMAS

53 straipsnis

Teisė pateikti reikalavimus

Bet kuris užsienio kreditorius gali bet kokia ryšio priemone, pripažįstama pagal valstybės, kurioje iškelta byla, teisę, pateikti reikalavimus nemokumo byloje. Nėra privaloma, kad reikalavimus pateikiančiai šaliai atstovautų advokatas ar kitas teisininkas šiuo vieninteliu tikslu.

54 straipsnis

Pareiga informuoti kreditorius

1. Iškėlus nemokumo bylą valstybėje narėje, jurisdikciją turintis tos valstybės teismas arba to teismo paskirtas nemokumo specialistas nedelsdamas informuoja žinomus užsienio kreditorius.

2. Atskiru pranešimu pateiktoje 1 dalyje nurodytoje informacijoje visų pirma nurodoma termino pabaiga, nuobaudos dėl to termino nesilaikymo, tarnyba ar institucija, įgaliotos priimti pateiktus reikalavimus ir kitas nustatytas priemones. Tokiame pranešime taip pat nurodoma, ar kreditoriai, kurie turi pirmumo teisę arba kurių reikalavimai yra užtikrinti daiktinės teisės užtikrinimo priemone, turi pateikti reikalavimus.

▼B

Prie pranešimo taip pat pridedama 55 straipsnyje nurodytos standartinės reikalavimų pateikimo formos kopija arba informacija apie tai, kur galima gauti tą formą.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija pateikiama naudojantis standartine pranešimo forma, kuri turi būti parengta pagal 88 straipsnį. Ši forma skelbiama Europos e. teisingumo portale, o jos antraštė visomis oficialiosiomis Sąjungos institucijų kalbomis – „Pranešimas apie nemokumo bylą“. Ji perduodama parengta bylos iškėlimo valstybės valstybine kalba arba, jei toje valstybėje narėje yra kelios valstybinės kalbos, nemokumo bylos iškėlimo vietos valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų, arba kita kalba, kurią ta valstybė nurodė kaip priimtiną pagal 55 straipsnio 5 dalį, jei yra pagrindo manyti, kad tą kalbą užsienio kreditoriai moka geriau.

4. Su ūkinės komercinės ar profesinės veiklos nevykdančiais fiziniais asmenimis susijusių nemokumo bylų atveju šiame straipsnyje nurodytos standartinės formos naudojimas nėra privalomas, jei iš kreditorių nereikalaujama pateikti reikalavimus, kad byloje būtų atsižvelgta į jų reikalavimus.

55 straipsnis

Reikalavimų pateikimo procedūra

1. Bet kuris užsienio kreditorius gali pateikti reikalavimą naudodamas standartinę reikalavimų formą, kuri turi būti parengta pagal 88 straipsnį. Formos antraštė visomis oficialiosiomis Sąjungos institucijų kalbomis – „Reikalavimų pateikimas“.

2. 1 dalyje nurodytoje standartinėje reikalavimų formoje nurodoma tokia informacija:

a) 1 dalyje nurodyto užsienio kreditoriaus vardas, pavardė (pavadinimas), pašto adresas, el. pašto adresas, jei yra, asmens kodas, jei yra, ir banko duomenys;

b) reikalavimo suma, nurodant pagrindinę sumą ir, jei taikoma, palūkanas, taip pat reikalavimo teisės atsiradimo data ir data, kai reikalavimo suma tapo mokėtina, jei tos datos skiriasi;

c) jei reikalaujama palūkanų – palūkanų norma, tai, ar palūkanos yra teisinio ar sutartinio pobūdžio, laikotarpis, už kurį reikalaujama palūkanų, ir palūkanų kapitalizuota suma;

d) jei reikalaujama atlyginti išlaidas, patirtas pareiškus reikalavimą prieš iškeliant bylą – tų išlaidų suma ir išsami informacija apie jas;

e) reikalavimo pobūdis;

▼B

f) ar reikalaujama pripažinti privilegijuotojo kreditoriaus statusą ir tokio reikalavimo pagrindas;

g) ar reikalavimas užtikrintas daiktinės teisės užtikrinimo priemone ar nuosavybės teisės išsaugojimu, ir jei taip – kokiam turtui taikomas toks užtikrinimas, kurį prašoma taikyti, užtikrinimo suteikimo data ir jei užtikrinimas buvo užregistruotas – registracijos numeris, ir

h) ar reikalaujama vykdyti įskaitymą ir jei taip – nemokumo bylos iškėlimo dieną esamų abipusių reikalavimų sumos, teisės į juos atsiradimo data ir po reikalaujamo įskaitymo likusi grynoji suma.

Prie standartinės reikalavimų formos pridedamos patvirtinamųjų dokumentų kopijos.

3. Standartinėje reikalavimų formoje nurodoma, kad neprivaloma pateikti informacijos apie 2 dalies a punkte nurodytus kreditoriaus banko duomenis ir asmens kodą.

4. Kai kreditorius reikalavimą pateikia naudodamas ne 1 dalyje nurodytą standartinę formą, o kitas priemones, reikalavime pateikiama 2 dalyje nurodyta informacija.

5. Reikalavimus galima pateikti bet kuria oficialiąja Sąjungos institucijų kalba. Teismas, nemokumo specialistas arba savo turtu disponuojantis skolininkas gali prašyti, kad kreditorius pateiktų vertimą į bylos iškėlimo valstybės valstybinę kalbą, arba jei toje valstybėje narėje yra kelios valstybinės kalbos, į bylos iškėlimo vietos valstybinę kalbą arba vieną iš valstybinių kalbų, arba į kitą kalbą, kurią ta valstybė nurodė kaip priimtiną. Kiekviena valstybė narė nurodo, ar jai galima pateikti reikalavimus, parengtus ne tik jos kalba, bet ir kuria nors Sąjungos institucijų oficialiąja kalba.

6. Reikalavimai pateikiami per valstybės, kurioje iškelta byla, teisėje nustatytą laikotarpį. Užsienio kreditorių atveju tas laikotarpis negali būti trumpesnis nei 30 dienų nuo paskelbimo apie nemokumo bylos iškėlimą valstybės, kurioje iškelta byla, nemokumo registre. Kai valstybė narė taiko 24 straipsnio 4 dalį, tas laikotarpis negali būti trumpesnis nei 30 dienų nuo kreditorius informavimo pagal 54 straipsnį.

7. Kai teismui, nemokumo specialistui ar savo turtu disponuojančiam skolininkui kyla abejonių dėl pagal šį straipsnį pateiktų reikalavimų, jis suteikia kreditoriui galimybę pateikti papildomų įrodymų apie reikalavimą ir jo dydį.

▼B

V SKYRIUS

ĮMONIŲ GRUPIŲ NARIŲ NEMOKUMO BYLOS

1 SKIRSNIS

Bendradarbiavimas ir ryšių palaikymas

56 straipsnis

Nemokumo specialistų bendradarbiavimas ir ryšių palaikymas

1. Tais atvejais, kai nemokumo byla yra susijusi su dviem ar daugiau vienos įmonių grupės narių, nemokumo specialistas, paskirtas byloje, susijusioje su viena iš šios grupės narių, bendradarbiauja su bet kuriuo nemokumo specialistu, paskirtu byloje, susijusioje su tos pačios grupės kita nare, tiek, kiek toks bendradarbiavimas yra tinkamas siekiant sudaryti palankesnes sąlygas veiksmingai administruoti tas bylas, nėra nesuderinamas su tokioms byloms taikytinomis taisyklėmis ir nesukelia interesų konflikto. Tas bendradarbiavimas gali vykti bet kokia forma, įskaitant susitarimų ar protokolų sudarymą.

2. Vykdydami 1 dalyje nustatytą bendradarbiavimą, nemokumo specialistai:

a) kuo greičiau perduoda vieni kitiems informaciją, kuri gali būti svarbi kitose bylose, su sąlyga, kad imtasi atitinkamų konfidencialios informacijos apsaugos priemonių;

b) apsvarsto, ar yra galimybių koordinuoti grupės narių, kurioms iškeltos nemokumo bylos, reikalų administravimą ir priežiūrą, ir jei taip, koordinuoja tokį administravimą ir priežiūrą;

c) apsvarsto, ar yra galimybių restruktūrizuoti grupės nares, kurioms iškeltos nemokumo bylos, ir jei taip, koordinuoja veiksmus rengiant koordinuotą restruktūrizavimo plano pasiūlymą ir dėl jo vedant derybas.

Taikant b ir c punktus, 1 dalyje nurodyti visi ar keli nemokumo specialistai gali susitarti suteikti papildomų įgaliojimų nemokumo specialistui, paskirtam vienoje iš bylų, jei toks susitarimas leidžiamas pagal kiekvienai iš bylų taikytinas taisykles. Jie taip pat gali susitarti dėl tam tikrų užduočių paskirstymo tarpusavyje, jei toks užduočių paskirstymas leidžiamas pagal kiekvienai iš bylų taikytinas taisykles.

57 straipsnis

Teismų bendradarbiavimas ir ryšių palaikymas

1. Tais atvejais, kai nemokumo byla yra susijusi su dviem ar daugiau vienos įmonių grupės narių, teismas, kuris tokią bylą iškėlė, bendradarbiauja su visais kitais teismais, kuriems pateiktas pareiškimas dėl bylos, susijusios su kita tos pačios grupės nare, iškėlimo ar kurie tokias bylas iškėlė, tiek, kiek tas bendradarbiavimas yra tinkamas siekiant sudaryti palankesnes sąlygas veiksmingai administruoti bylas, nėra nesuderinamas su joms taikytinomis taisyklėmis ir nesukelia interesų konflikto.

▼B

Tuo tikslu teismai atitinkamais atvejais gali paskirti nepriklausomą asmenį ar instituciją, veikiantį pagal jų nurodymus, jei tai nėra nesuderinama su joms taikytinomis taisyklėmis.

2. Vykdydami 1 dalyje nustatytą bendradarbiavimą, teismai ar bet kuris paskirtas asmuo arba institucija, veikiantis jų vardu, kaip nurodyta 1 dalyje, gali tiesiogiai palaikyti ryšius vieni su kitais ar tiesiogiai prašyti vieni kitų informacijos ar pagalbos su sąlyga, kad tokiu ryšių palaikymu nepažeidžiamos procesinės bylos šalių teisės ir informacijos konfidencialumo reikalavimai.

3. 1 dalyje nurodytas bendradarbiavimas gali būti vykdomas bet kokiomis priemonėmis, kurias teismas laiko tinkamomis. Visų pirma jis gali apimti:

a) nemokumo specialistų skyrimo koordinavimą;

b) informacijos perdavimą visomis teismui priimtinomis priemonėmis;

c) grupės narių turto ir reikalų administravimo ir priežiūros koordinavimą;

d) teismo posėdžių eigos koordinavimą;

e) prireikus, protokolų tvirtinimo koordinavimą.

58 straipsnis

Nemokumo specialistų ir teismų bendradarbiavimas ir ryšių palaikymas

Su įmonių grupės nare susijusioje nemokumo byloje paskirtas nemokumo specialistas:

a) bendradarbiauja ir palaiko ryšius su bet kuriuo teismu, kuriam pateiktas pareiškimas dėl bylos iškėlimo kitai tos pačios įmonių grupės narei ar kuris tokią bylą iškėlė, ir

b) gali prašyti to teismo suteikti informaciją apie bylą, susijusią su kita grupės nare, arba suteikti pagalbą byloje, kurioje jis yra paskirtas,

tiek, kiek toks bendradarbiavimas ir ryšių palaikymas yra tinkami siekiant sudaryti palankesnes sąlygas veiksmingai administruoti bylas, nesukelia interesų konflikto ir nėra nesuderinami su joms taikytinomis taisyklėmis.

▼B

59 straipsnis

Bendradarbiavimo ir ryšių palaikymo išlaidos bylose, susijusiose su įmonių grupės narėmis

56–60 straipsniuose numatyto bendradarbiavimo ir ryšių palaikymo išlaidos, kurias patyrė nemokumo specialistas ar teismas, laikomos atitinkamoje byloje patirtomis išlaidomis.

60 straipsnis

Nemokumo specialisto įgaliojimai bylose, susijusiose su įmonių grupės narėmis

1. Nemokumo specialistas, paskirtas įmonių grupės narei iškeltoje nemokumo byloje, gali tokiu mastu, kuris tinkamas siekiant sudaryti palankesnes sąlygas veiksmingam bylų administravimui,

a) būti išklausytas bet kurioje byloje, iškeltoje bet kuriai kitai tos pačios grupės narei;

b) prašyti sustabdyti bet kurios priemonės, susijusios su turto realizavimu bet kuriai kitai tos pačios grupės narei iškeltoje byloje, taikymą su sąlyga, kad:

   i) pagal 56 straipsnio 2 dalies c punktą pasiūlytas restruktūrizavimo planas, skirtas visoms ar kai kurioms grupės narėms, kurioms iškelta nemokumo byla, ir pagrįstai galima tikėtis, kad jis bus sėkmingai įgyvendintas;

   ii) toks sustabdymas yra būtinas siekiant užtikrinti tinkamą restruktūrizavimo plano įgyvendinimą;

   iii) restruktūrizavimo planas būtų naudingas kreditoriams byloje, kurios atžvilgiu prašoma taikyti sustabdymą, ir

   iv) nei nemokumo bylai, kurioje buvo paskirtas šio straipsnio 1 dalyje nurodytas nemokumo specialistas, nei bylai, kurioje prašoma taikyti sustabdymą, nėra taikomas koordinavimas pagal šio skyriaus 2 skirsnį;

c) prašyti pradėti grupės koordinavimo procesą pagal 61 straipsnį.

2. 1 dalies b punkte nurodytą bylą iškėlęs teismas visiškai arba iš dalies sustabdo bet kurios priemonės, susijusios su turto realizavimu byloje, taikymą, jeigu jis įsitikina, kad yra įvykdytos 1 dalies b punkte nurodytos sąlygos.

Prieš nurodydamas taikyti sustabdymą, teismas išklauso nemokumo specialistą, paskirtą byloje, kurioje prašoma taikyti sustabdymą. Tokį sustabdymą gali būti nurodyta taikyti bet kurį ne ilgesnį kaip trijų mėnesių laikotarpį, kurį teismas laiko tinkamu ir kuris yra suderinamas su bylai taikytinomis taisyklėmis.

▼B

Taikyti sustabdymą nurodantis teismas gali reikalauti, kad 1 dalyje nurodytas nemokumo specialistas imtųsi visų nacionalinėje teisėje numatytų tinkamų priemonių, kad būtų apsaugoti kreditorių byloje interesai.

Teismas gali pratęsti sustabdymo trukmę tokiu papildomu laikotarpiu ar laikotarpiais, kurį (-iuos) jis laiko tinkamu (-ais) ir kuris (-ie) yra suderinamas (-i) su bylai taikytinomis taisyklėmis, jeigu toliau tenkinamos 1 dalies b punkto ii–iv papunkčiuose nurodytos sąlygos ir bendra sustabdymo trukmė (pradinė trukmė ir visi tokie pratęsimai) neviršija šešių mėnesių.

2 SKIRSNIS

Koordinavimas

1 poskirsnis

Procedūra

61 straipsnis

Prašymas pradėti grupės koordinavimo procesą

1. Grupės narei iškeltoje nemokumo byloje paskirtas nemokumo specialistas gali prašyti bet kurio teismo, kuris turi jurisdikciją nagrinėti grupės narės nemokumo bylą, pradėti grupės koordinavimo procesą.

2. 1 dalyje nurodytas prašymas pateikiamas laikantis bylai, kurioje buvo paskirtas nemokumo specialistas, taikytinoje teisėje nustatytų sąlygų.

3. Kartu su 1 dalyje nurodytu prašymu pateikiama:

a) pasiūlymas dėl asmens, kuris turi būti paskirtas grupės koordinatoriumi (toliau – koordinatorius), duomenys apie jo tinkamumą pagal 71 straipsnį, duomenys apie jo kvalifikaciją ir jo rašytinis sutikimas būti koordinatoriumi;

b) siūlomo grupės koordinavimo aprašymas, visų pirma priežastys, dėl kurių 63 straipsnio 1 dalyje išdėstytos sąlygos yra įvykdytos;

c) grupės narėms paskirtų nemokumo specialistų sąrašas ir, atitinkamais atvejais, grupės narių nemokumo bylose dalyvaujantys teismai ir kompetentingos institucijos;

d) numatomų siūlomo grupės koordinavimo išlaidų aprašymas ir numatoma kiekvienos grupės narės tų išlaidų mokėtina dalis.

▼B

62 straipsnis

Pirmumo taisyklė

Nedarant poveikio 66 straipsniui, tais atvejais, kai grupės koordinavimo procesą prašoma pradėti skirtingų valstybių narių teismuose, visi teismai, išskyrus teismą, į kurį kreiptasi pirmiausia, atsisako jurisdikcijos to teismo naudai.

63 straipsnis

Teismo, į kurį kreiptasi, pateikiamas pranešimas

1. Teismas, kuriam pateiktas prašymas pradėti grupės koordinavimo procesą, apie prašymą pradėti grupės koordinavimo procesą ir siūlomą koordinatorių kuo greičiau praneša grupės narėms paskirtiems nemokumo specialistams, nurodytiems 61 straipsnio 3 dalies c punkte nurodytame prašyme, jei jis įsitikina, kad:

a) tokį procesą pradėti yra tikslinga siekiant sudaryti palankesnes sąlygas veiksmingai administruoti su skirtingomis grupės narėmis susijusias nemokumo bylas;

b) tikėtina, kad bet kurios grupės narės, kurios dalyvavimas procese yra numatomas, joks kreditorius nepateks į finansiškai nepalankią padėtį dėl narės įtraukimo į tokį procesą, ir

c) siūlomas koordinatorius atitinka 71 straipsnyje išdėstytus reikalavimus.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytame pranešime išvardijami 61 straipsnio 3 dalies a–d punktuose nurodyti elementai.

3. 1 dalyje nurodytas pranešimas siunčiamas registruotu laišku su gavimo patvirtinimu.

4. Teismas, į kurį kreiptasi, suteikia nemokumo specialistams galimybę būti išklausytiems.

64 straipsnis

Nemokumo specialistų prieštaravimai

1. Bet kuriai grupės narei paskirtas nemokumo specialistas gali pareikšti prieštaravimą:

a) dėl nemokumo bylos, kurioje jis paskirtas, įtraukimo į grupės koordinavimo procesą, arba

b) dėl koordinatoriumi paskirto asmens.

▼B

2. Prieštaravimai pagal šio straipsnio 1 dalį 63 straipsnyje nurodytam teismui pateikiami per 30 dienų nuo tada, kai šio straipsnio 1 dalyje nurodytas nemokumo specialistas gauna pranešimą apie prašymą pradėti grupės koordinavimo procesą.

Prieštaravimas gali būti pateikiamas naudojant standartinę formą, nustatytą pagal 88 straipsnį.

3. Prieš priimdamas sprendimą pagal 1 dalies a punktą, ar dalyvauti koordinavime, nemokumo specialistas gauna visus patvirtinimus, kurie gali būti privalomi pagal valstybės, kurioje iškelta byla, kurioje jis paskirtas, teisę.

65 straipsnis

Prieštaravimo įtraukimui į grupės koordinavimą pasekmės

1. Jeigu nemokumo specialistas pareiškė prieštaravimą dėl bylos, kurioje jis paskirtas, įtraukimo į grupės koordinavimo procesą, ta byla į grupės koordinavimo procesą neįtraukiama.

2. 68 straipsnyje nurodyto teismo įgaliojimai arba su tuo procesu susiję koordinatoriaus įgaliojimai nedaro poveikio tai narei ir dėl jų tai narei neatsiranda jokių išlaidų.

66 straipsnis

Grupės koordinavimo proceso teismo pasirinkimas

1. Jeigu bent du trečdaliai visų grupės narių nemokumo bylose paskirtų nemokumo specialistų susitaria, kad grupės koordinavimo procesui pradėti tinkamiausias teismas yra jurisdikciją turintis kitos valstybės narės teismas, tas teismas turi išimtinę jurisdikciją.

2. Teismo pasirinkimas nustatomas bendru rašytiniu susitarimu arba užfiksuojamas raštu. Teismas gali būti pasirinktas iki tada, kai pagal 68 straipsnį pradedamas grupės koordinavimo procesas.

3. Visi teismai, išskyrus teismą, į kurį kreiptasi pagal 1 dalį, atsisako jurisdikcijos to teismo naudai.

4. Prašymas pradėti grupės koordinavimo procesą pagal 61 straipsnį pateikiamas teismui, dėl kurio susitarta.

67 straipsnis

Prieštaravimo dėl siūlomo koordinatoriaus pasekmės

Tais atvejais, kai iš nemokumo specialisto, kuris tuo pat metu neprieštarauja dėl narės, kuriai jis paskirtas, įtraukimo į grupės koordinavimo procesą, gaunama prieštaravimų dėl koordinatoriumi siūlomo asmens, teismas gali neskirti to asmens ir paprašyti prieštaraujančio nemokumo specialisto pateikti naują prašymą pagal 61 straipsnio 3 dalį.

▼B

68 straipsnis

Sprendimas pradėti grupės koordinavimo procesą

1. Pasibaigus 64 straipsnio 2 dalyje nurodytam laikotarpiui teismas gali pradėti grupės koordinavimo procesą, jei jis įsitikina, kad tenkinamos 63 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos. Tokiu atveju teismas:

a) paskiria koordinatorių;

b) priima sprendimą dėl koordinavimo aprašymo ir

c) priima sprendimą dėl numatomų išlaidų ir grupės narių mokėtinos dalies.

2. Apie sprendimą pradėti grupės koordinavimo procesą pranešama dalyvaujantiems nemokumo specialistams ir koordinatoriui.

69 straipsnis

Vėlesnis nemokumo specialistų sprendimas dalyvauti

1. Po to, kai priimamas 68 straipsnyje nurodytas teismo sprendimas, laikydamasis savo nacionalinės teisės, bet kuris nemokumo specialistas gali prašyti įtraukti bylą, kurioje jis paskirtas, jeigu:

a) buvo pareikštas prieštaravimas dėl nemokumo bylos įtraukimo į grupės koordinavimo procesą arba

b) grupės narės nemokumo byla buvo iškelta po to, kai teismas pradėjo grupės koordinavimo procesą.

2. Nedarant poveikio 4 daliai, koordinatorius gali patenkinti tokį prašymą pasikonsultavęs su dalyvaujančiais nemokumo specialistais, jei

a) jis įsitikina, kad, atsižvelgiant į prašymo metu grupės koordinavimo procese pasiektą etapą, yra tenkinami 63 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose išdėstyti kriterijai, arba

b) visi dalyvaujantys nemokumo specialistai pritaria, vadovaujantis jų nacionalinėje teisėje nustatytomis sąlygomis.

3. Koordinatorius informuoja teismą ir dalyvaujančius nemokumo specialistus apie savo sprendimą pagal 2 dalį ir apie priežastis, kuriomis jis grindžiamas.

4. Bet kuris dalyvaujantis nemokumo specialistas arba be kuris nemokumo specialistas, kurio prašymas dėl įtraukimo į grupės koordinavimo procesą buvo atmestas, gali ginčyti 2 dalyje nurodytą sprendimą valstybės narės, kurioje pradėtas grupės koordinavimo procesas, teisėje nustatyta tvarka.

▼B

70 straipsnis

Rekomendacijos ir grupės koordinavimo planas

1. Vesdami savo nemokumo bylas, nemokumo specialistai atsižvelgia į 72 straipsnio 1 dalyje nurodytas koordinatoriaus rekomendacijas ir grupės koordinavimo plano turinį.

2. Nemokumo specialistas neprivalo laikytis visų koordinatoriaus rekomendacijų arba grupės koordinavimo plano ar jų laikytis iš dalies.

Jei jis nesilaiko koordinatoriaus rekomendacijų arba grupės koordinavimo plano, jis pateikia tokio nesilaikymo priežastis asmenims ar institucijoms, kuriems jis turi atsiskaityti pagal savo nacionalinę teisę, ir koordinatoriui.

2 poskirsnis

Bendrosios nuostatos

71 straipsnis

Koordinatorius

1. Koordinatorius yra asmuo, kuris pagal valstybės narės teisę gali vykdyti nemokumo specialisto veiklą.

2. Koordinatorius negali būti vienas iš bet kuriai grupės narei paskirtų nemokumo specialistų ir neturi turėti jokių interesų konfliktų grupės narių, jų kreditorių ir bet kuriai grupės narei paskirtų nemokumo specialistų atžvilgiu.

72 straipsnis

Koordinatoriaus užduotys ir teisės

1. Koordinatorius:

a) nustato ir apibrėžia rekomendacijas dėl koordinuotos nemokumo bylų eigos;

b) pasiūlo grupės koordinavimo planą, kuriame nustatomas, aprašomas ir rekomenduojamas išsamus priemonių, tinkamų siekiant laikytis integruoto požiūrio į problemų sprendimą grupės narių nemokumo atveju, rinkinys. Visų pirma šiame plane gali būti pateikta pasiūlymų dėl:

   i) priemonių, kurių reikia imtis siekiant atkurti grupės arba bet kurios jos dalies ekonominę veiklą ir finansinį patikimumą;

   ii) grupės viduje kilusių ginčų, susijusių su grupės vidaus sandoriais ir ieškiniais dėl sandorių pripažinimo negaliojančiais, sprendimo;

▼B

iii) nemokių grupės narių nemokumo specialistų susitarimų.

2. Koordinatorius taip pat gali:

a) būti išklausytas ir dalyvauti bet kurioje byloje, iškeltoje bet kuriai grupės narei, visų pirma dalyvaudamas kreditorių susirinkimuose;

b) tarpininkauti bet kuriame ginče, kylančiame tarp grupės narių dviejų ar daugiau nemokumo specialistų;

c) pristatyti ir paaiškinti savo grupės koordinavimo planą asmenims ar institucijoms, kuriems jis turi atsiskaityti pagal savo nacionalinę teisę;

d) prašyti bet kurio nemokumo specialisto pateikti informaciją apie bet kurią grupės narę, jei ta informacija yra arba galėtų būti naudinga nustatant ir apibrėžiant byloms koordinuoti skirtas strategijas ir priemones, ir

e) prašyti iki šešių mėnesių sustabdyti bylą, iškeltą bet kuriai grupės narei, su sąlyga, kad toks sustabdymas yra būtinas siekiant užtikrinti tinkamą šio plano įgyvendinimą ir būtų naudingas kreditoriams byloje, kurios atžvilgiu prašoma taikyti sustabdymą, arba prašyti atšaukti esamą sustabdymą. Toks prašymas pateikiamas teismui, kuris iškėlė bylą, kurią prašoma sustabdyti.

3. Į 1 dalies b punkte nurodytą planą neįtraukiamos rekomendacijos dėl bylų sujungimo ar nemokaus subjekto turto sujungimo.

4. Šiame straipsnyje apibrėžtos koordinatoriaus užduotys ir teisės netaikomos jokiai grupės narei, kuri nedalyvauja grupės koordinavimo procese.

5. Savo pareigas koordinatorius vykdo nešališkai ir rūpestingai.

6. Jei, koordinatoriaus vertinimu, jo užduotims vykdyti reikia labai padidinti išlaidas, palyginti su 61 straipsnio 3 dalies d punkte nurodytomis numatomomis išlaidomis, ir bet kuriuo atveju, jei išlaidos viršija 10 % numatomų išlaidų, koordinatorius:

a) nedelsdamas informuoja dalyvaujančius nemokumo specialistus ir

b) kreipiasi į grupės koordinavimo procesą pradėjusį teismą dėl išankstinio patvirtinimo.

▼B

73 straipsnis

Kalbos

1. Su dalyvaujančios grupės narės nemokumo specialistu koordinatorius bendrauja su nemokumo specialistu sutarta kalba arba, jei susitarimo nėra, Sąjungos institucijų oficialiąja kalba arba viena iš oficialiųjų kalbų ir teismo, kuris iškėlė bylą tai grupės narei, kalba.

2. Su teismu koordinatorius bendrauja tam teismui taikoma oficialiąja kalba.

74 straipsnis

Nemokumo specialistų ir koordinatoriaus bendradarbiavimas

1. Grupės narėms paskirti nemokumo specialistai ir koordinatorius tarpusavyje bendradarbiauja tokiu mastu, kokiu toks bendradarbiavimas nėra nesuderinamas su atitinkamoms byloms taikomomis taisyklėmis.

2. Visų pirma nemokumo specialistai praneša visą informaciją, kuri koordinatoriui yra svarbi jo užduotims vykdyti.

75 straipsnis

Koordinatoriaus paskyrimo panaikinimas

Teismas panaikina koordinatoriaus paskyrimą savo iniciatyva arba dalyvaujančios grupės narės nemokumo specialisto prašymu, jeigu:

a) koordinatorius veikia dalyvaujančios grupės narės kreditorių nenaudai arba

b) koordinatorius nesilaiko šiame skyriuje nustatytų jo pareigų.

76 straipsnis

Savo turtu disponuojantis skolininkas

Nemokumo specialistui taikomos šio skyriaus nuostatos, kai tinkama, taikomos ir savo turtu disponuojančiam skolininkui.

77 straipsnis

Išlaidos ir paskirstymas

1. Koordinatoriaus užmokestis turi būti tinkamas, proporcingas įvykdytoms užduotims ir atspindėti pagrįstas išlaidas.

2. Baigęs vykdyti savo užduotis, koordinatorius sudaro galutinę išlaidų suvestinę, nustato kiekvienos narės mokėtiną dalį ir pateikia šią suvestinę kiekvienam dalyvaujančiam nemokumo specialistui ir koordinavimo procesą pradėjusiam teismui.

▼B

3. Jei nemokumo specialistai nepateikia prieštaravimų per 30 dienų nuo 2 dalyje nurodytos suvestinės gavimo, laikoma, kad išlaidoms ir kiekvienos narės mokėtinai daliai pritarta. Suvestinė pateikiama koordinavimo procesą pradėjusiam teismui patvirtinti.

4. Jei esama prieštaravimų, grupės koordinavimo procesą pradėjęs teismas koordinatoriaus arba bet kurio dalyvaujančio nemokumo specialisto prašymu nusprendžia dėl išlaidų ir kiekvienos narės mokėtinos dalies laikydamasis šio straipsnio 1 dalyje išdėstytų kriterijų ir atsižvelgdamas į 68 straipsnio 1 dalyje ir, jei taikoma, 72 straipsnio 6 dalyje nurodytas numatomas išlaidas.

5. Bet kuris dalyvaujantis nemokumo specialistas gali ginčyti 4 dalyje nurodytą sprendimą valstybės narės, kurioje pradėtas grupės koordinavimo procesas, teisėje nustatyta tvarka.

VI SKYRIUS

DUOMENŲ APSAUGA

78 straipsnis

Duomenų apsauga

1. Nacionalinės taisyklės, kuriomis įgyvendinama Direktyva 95/46/EB, taikomos valstybėse narėse tvarkant asmens duomenis pagal šį reglamentą su sąlyga, kad tai nėra susiję su Direktyvos 95/46/EB 3 straipsnio 2 dalyje nurodytomis tvarkymo operacijomis.

2. Komisijai tvarkant asmens duomenis pagal šį reglamentą taikomas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001.

79 straipsnis

Valstybių narių pareigos, susijusios su asmens duomenų tvarkymu nacionaliniuose nemokumo registruose

1. Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai fizinio ar juridinio asmens, valstybės valdžios institucijos, agentūros ar bet kurios kitos institucijos, kuriai pagal nacionalinę teisę paskirta vykdyti duomenų valdytojo funkcijas vadovaujantis Direktyvos 95/46/EB 2 straipsnio d punktu, vardą ir pavardę arba pavadinimą, kad jis būtų paskelbtas Europos e. teisingumo portale.

2. Valstybės narės užtikrina, kad būtų įgyvendinamos techninės priemonės, kuriomis būtų užtikrintas jų nacionaliniuose nemokumo registruose, nurodytuose 24 straipsnyje, tvarkomų asmens duomenų saugumas.

▼B

3. Valstybės narės atsako už tai, kad būtų patikrinta, ar duomenų valdytojas, paskirtas pagal nacionalinę teisę vadovaujantis Direktyvos 95/46/EB 2 straipsnio d punktu, užtikrina, kad būtų laikomasi duomenų kokybės principų, visų pirma nacionaliniuose nemokumo registruose saugomų duomenų tikslumo ir atnaujinimo principų.

4. Pagal Direktyvą 95/46/EB valstybės narės atsako už duomenų rinkimą ir saugojimą nacionalinėse duomenų bazėse ir už sprendimus, kurie priimami siekiant užtikrinti, kad su tokiais duomenimis būtų galima susipažinti tarpusavyje sujungtame registre, prie kurio prieiga pateikiama Europos e. teisingumo portale.

5. Teikdamos informaciją, kuri turėtų būti teikiama duomenų subjektams, kad jie galėtų naudotis savo teisėmis, visų pirma teise reikalauti ištrinti duomenis, valstybės narės informuoja duomenų subjektus apie nustatytą laikotarpį, per kurį bus prieinami nemokumo registruose saugomi asmens duomenys.

80 straipsnis

Komisijos pareigos, susijusios su asmens duomenų tvarkymu

1. Komisija vykdo duomenų valdytojo pareigas pagal Reglamento (EB) Nr. 45/2001 2 straipsnio d punktą, laikydamasi šiame straipsnyje nustatytų atitinkamų pareigų.

2. Komisija apibrėžia reikiamą politiką ir taiko techninius sprendimus, būtinus, kad būtų vykdomos jos pareigos neviršijant duomenų valdytojo funkcijų apimties.

3. Komisija įgyvendina technines priemones, būtinas siekiant užtikrinti perduodamų asmens duomenų saugumą, visų pirma konfidencialumą ir vientisumą perduodant duomenis į Europos e. teisingumo portalą ir iš jo.

4. Komisijos pareigos nedaro poveikio valstybių narių ir kitų institucijų atsakomybei už jų tvarkomų tarpusavyje sujungtų nacionalinių duomenų bazių turinį ir eksploatavimą.

81 straipsnis

Pareiga teikti informaciją

Nedarant poveikio informacijai, kuri turi būti teikiama duomenų subjektams pagal Reglamento (EB) Nr. 45/2001 11 ir 12 straipsnius, Komisija, skelbdama informaciją Europos e. teisingumo portale, informuoja duomenų subjektus apie savo vaidmenį tvarkant duomenis ir apie tikslus, kuriais tie duomenys bus tvarkomi.

▼B

82 straipsnis

Asmens duomenų saugojimas

Informacijos iš tarpusavyje sujungtų nacionalinių duomenų bazių atveju Europos e. teisingumo portale nėra saugomi su duomenų subjektais susiję asmens duomenys. Visi tokie duomenys saugomi valstybių narių arba kitų institucijų naudojamose nacionalinėse duomenų bazėse.

83 straipsnis

Prieiga prie asmens duomenų per Europos e. teisingumo portalą

24 straipsnyje nurodytuose nacionaliniuose nemokumo registruose saugomi asmens duomenys yra prieinami per Europos e. teisingumo portalą tol, kol jie išlieka prieinami pagal nacionalinę teisę.

VII SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

84 straipsnis

Taikymo laikas

▼C1

1. Šio reglamento nuostatos taikomos tik nuo 2017 m. birželio 26 d. iškeltoms nemokumo byloms. Prieš tą dieną įvykdytus skolininko veiksmus reglamentuoja įstatymai, kurie jiems buvo taikomi jų atlikimo metu.

▼B

2. Nepaisant šio reglamento 91 straipsnio, Reglamentas (EB) Nr. 1346/2000 toliau taikomas nemokumo byloms, kurios patenka į to reglamento taikymo sritį, ir kurios buvo iškeltos prieš 2017 m. birželio 26 d.

85 straipsnis

Ryšys su konvencijomis

1. Visais šiame reglamente nurodytais klausimais ir santykiuose tarp valstybių narių šis reglamentas pakeičia šias dviejų ar daugiau valstybių narių sudarytas konvencijas:

a) Belgijos ir Prancūzijos konvencija dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, arbitražo sprendimų ir autentiškų dokumentų galiojimo ir vykdymo, pasirašyta Paryžiuje 1899 m. liepos 8 d.;

b) Belgijos ir Austrijos konvencija dėl bankroto, likvidavimo, taikos sutarties ir kompromisinio susitarimo su kreditoriais bei mokėjimų sustabdymo (su 1973 m. birželio 13 d. papildomu protokolu), pasirašyta Briuselyje 1969 m. liepos 16 d.;

▼B

c) Belgijos ir Nyderlandų konvencija dėl teritorinės jurisdikcijos, bankroto ir teismo sprendimų, arbitražo sprendimų ir autentiškų dokumentų galiojimo ir vykdymo, pasirašyta Briuselyje 1925 m. kovo 28 d.;

d) Vokietijos ir Austrijos konvencija dėl bankroto, likvidavimo, taikaus ginčų sureguliavimo ir kompromisinių susitarimų su kreditoriais, pasirašyta Vienoje 1979 m. gegužės 25 d.;

e) Prancūzijos ir Austrijos konvencija dėl teismo sprendimų bankroto bylose jurisdikcijos, pripažinimo ir vykdymo, pasirašyta Vienoje 1979 m. vasario 27 d.;

f) Prancūzijos ir Italijos konvencija dėl teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo, pasirašyta Romoje 1930 m. birželio 3 d.;

g) Italijos ir Austrijos konvencija dėl bankroto, likvidavimo, taikaus ginčų sureguliavimo ir kompromisinių susitarimų su kreditoriais, pasirašyta Romoje 1977 m. liepos 12 d.;

h) Nyderlandų Karalystės ir Vokietijos Federacinės Respublikos konvencija dėl teismo sprendimų ir kitų vykdytinų dokumentų civilinėse ir komercinėse bylose tarpusavio pripažinimo ir vykdymo, pasirašyta Hagoje 1962 m. rugpjūčio 30 d.;

i) Jungtinės Karalystės ir Belgijos Karalystės konvencija dėl teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose tarpusavio vykdymo ir Protokolas, pasirašyti Briuselyje 1934 m. gegužės 2 d.;

j) Danijos, Suomijos, Norvegijos, Švedijos ir Islandijos konvencija dėl bankroto, pasirašyta Kopenhagoje 1933 m. lapkričio 7 d.;

k) Europos konvencija dėl tam tikrų tarptautinių bankroto aspektų, pasirašyta Stambule 1990 m. birželio 5 d.;

l) Jugoslavijos Federacinės Liaudies Respublikos ir Graikijos Karalystės konvencija dėl teismo sprendimų abipusio pripažinimo ir vykdymo, pasirašyta Atėnuose 1959 m. birželio 18 d.;

m) Jugoslavijos Federacinės Liaudies Respublikos ir Austrijos Respublikos susitarimas dėl arbitražo sprendimų komercinėse bylose abipusio pripažinimo ir vykdymo, pasirašytas Belgrade 1960 m. kovo 18 d.;

▼B

n) Jugoslavijos Federacinės Liaudies Respublikos ir Italijos Respublikos konvencija dėl abipusio teisminio bendradarbiavimo civilinėse ir administracinėse bylose, pasirašyta Romoje 1960 m. gruodžio 3 d.;

o) Jugoslavijos Socialistinės Federacinės Respublikos ir Belgijos Karalystės susitarimas dėl teisminio bendradarbiavimo civilinėse ir komercinėse bylose, pasirašytas Belgrade 1971 m. rugsėjo 24 d.;

p) Jugoslavijos ir Prancūzijos Vyriausybių konvencija dėl teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, pasirašyta Paryžiuje 1971 m. gegužės 18 d.;

q) Čekoslovakijos Socialistinės Respublikos ir Graikijos Respublikos susitarimas dėl teisinės pagalbos civilinėse ir baudžiamosiose bylose, pasirašyta Atėnuose 1980 m. spalio 22 d., vis dar galiojanti santykiams tarp Čekijos ir Graikijos;

r) Čekoslovakijos Socialistinės Respublikos ir Kipro Respublikos susitarimas dėl teisinės pagalbos civilinėse ir baudžiamosiose bylose, pasirašytas Nikosijoje 1982 m. balandžio 23 d., vis dar galiojanti santykiams tarp Čekijos ir Kipro;

s) Čekoslovakijos Socialistinės Respublikos Vyriausybės ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybės sutartis dėl teisinės pagalbos ir teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo civilinėse, šeimos ir komercinėse bylose, pasirašyta Paryžiuje 1984 m. gegužės 10 d., vis dar galiojanti santykiams tarp Čekijos ir Prancūzijos;

t) Čekoslovakijos Socialistinės Respublikos ir Italijos Respublikos sutartis dėl teisinės pagalbos civilinėse ir baudžiamosiose bylose, pasirašyta Prahoje 1985 m. gruodžio 6 d., vis dar galiojanti santykiams tarp Čekijos ir Italijos;

u) Lietuvos Respublikos, Estijos Respublikos ir Latvijos Respublikos sutartis dėl teisinės pagalbos ir teisinių santykių, pasirašyta Taline 1992 m. lapkričio 11 d.;

v) Estijos ir Lenkijos susitarimas dėl teisinės pagalbos teikimo ir teisinių santykių civilinėse, darbo ir baudžiamosiose bylose, pasirašytas Taline 1998 m. lapkričio 27 d.;

w) Lietuvos Respublikos ir Lenkijos Respublikos sutartis dėl teisinės pagalbos ir teisinių santykių civilinėse, šeimos, darbo ir baudžiamosiose bylose, pasirašyta Varšuvoje 1993 m. sausio 26 d.;

▼B

x) Rumunijos Socialistinės Respublikos ir Graikijos Respublikos konvencija dėl teisinės pagalbos civilinėse ir baudžiamosiose bylose ir jos protokolas, pasirašyti 1972 m. spalio 19 d. Bukarešte;

y) Rumunijos Socialistinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos konvencija dėl teisinės pagalbos civilinėse ir baudžiamosiose bylose, pasirašyta 1974 m. lapkričio 5 d. Paryžiuje;

z) Bulgarijos Liaudies Respublikos ir Graikijos Respublikos susitarimas dėl teisinės pagalbos civilinėse ir baudžiamosiose bylose, pasirašytas 1976 m. balandžio 10 d. Atėnuose;

aa) Bulgarijos Liaudies Respublikos ir Kipro Respublikos susitarimas dėl teisinės pagalbos civilinėse ir baudžiamosiose bylose, pasirašytas 1983 m. balandžio 29 d. Nikosijoje;

ab) Bulgarijos Liaudies Respublikos Vyriausybės ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybės susitarimas dėl savitarpio teisinės pagalbos civilinėse bylose, pasirašytas 1989 m. sausio 18 d. Sofijoje;

ac) Rumunijos ir Čekijos Respublikos sutartis dėl teisminės pagalbos civilinėse bylose, pasirašyta 1994 m. liepos 11 d. Bukarešte;

ad) Rumunijos ir Lenkijos Respublikos sutartis dėl teisinės pagalbos ir teisinių santykių civilinėse bylose, pasirašyta 1999 m. gegužės 15 d. Bukarešte.

2. 1 dalyje nurodytos konvencijos ir toliau galioja byloms, iškeltoms prieš įsigaliojant Reglamentui (EB) Nr. 1346/2000.

3. Šis reglamentas netaikomas:

a) jokioje valstybėje narėje, jei jis nesuderinamas su dėl bankroto atsiradusiomis prievolėmis, susijusiomis su konvencija, tos valstybės narės sudaryta su viena ar keliomis trečiosiomis šalimis prieš įsigaliojant Reglamentui (EB) Nr. 1346/2000;

b) Jungtinėje Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystėje, tais atvejais, jei jis prieštarauja prievolėms, atsiradusioms dėl bankroto ir nemokių įmonių likvidavimo remiantis bet kuriais susitarimais su Britų sandrauga, jau buvusiais Reglamento (EB) Nr. 1346/2000 įsigaliojimo metu.

▼B

86 straipsnis

Informacija apie nacionalinę ir Sąjungos nemokumo teisę

1. Siekdamos užtikrinti, kad informacija būtų prieinama visuomenei, valstybės narės per Europos teisminį tinklą civilinėse ir komercinėse bylose, įsteigtą Tarybos sprendimu 2001/470/EB ([1]), pateikia savo nacionalinės teisės aktų ir procedūrų, susijusių su nemokumu, visų pirma susijusių su 7 straipsnio 2 dalyje išvardytais aspektais, trumpą aprašymą.

2. Informaciją, nurodytą 1 dalyje, valstybės narės reguliariai atnaujina.

3. Komisija padaro viešai prieinama su šiuo reglamentu susijusią informaciją.

87 straipsnis

Registrų tarpusavio sujungimo nustatymas

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas 25 straipsnyje nurodytas nemokumo registrų tarpusavio sujungimas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 89 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

88 straipsnis

Standartinių formų nustatymas ir vėlesnis jų dalinis keitimas

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos ir prireikus iš dalies keičiamos 27 straipsnio 4 dalyje, 54 bei 55 straipsniuose ir 64 straipsnio 2 dalyje nurodytos formos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 89 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

89 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

([1]) 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos sprendimas 2001/470/EB, sukuriantis Europos teisminį tinklą civilinėse ir komercinėse bylose (OL L 174, 2001 6 27, p. 25).

▼B

90 straipsnis

Nuostata dėl peržiūros

1. Ne vėliau kaip 2027 m. birželio 27 d. ir po to kas penkerius metus Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šio reglamento taikymo ataskaitą. Prireikus prie ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl šio reglamento pritaikymo.

2. Ne vėliau kaip 2022 m. birželio 27 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui grupės koordinavimo proceso taikymo ataskaitą. Prireikus prie ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl šio reglamento pritaikymo.

3. Ne vėliau kaip 2016 m. sausio 1 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui direktorių atsakomybės ir teisės eiti pareigas atėmimo srities tarpvalstybinių klausimų tyrimą.

4. Ne vėliau kaip 2020 m. birželio 27 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui piktnaudžiavimo ieškant palankesnio teisinio reglamentavimo klausimo tyrimą.

91 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 1346/2000 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal šio reglamento D priede pateiktą atitikties lentelę.

92 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2017 m. birželio 26 d., išskyrus:

a) 86 straipsnį, kuris taikomas nuo 2016 m. birželio 26 d.;

b) 24 straipsnio 1 dalį, kuri taikoma nuo 2018 m. birželio 26 d., ir

c) 25 straipsnį, kuris taikomas nuo 2019 m. birželio 26 d.

Šis reglamentas pagal Sutartis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

▼M2

A PRIEDAS

2 straipsnio 4 punkte nurodytos nemokumo bylos

BELGIQUE/BELGIË

— Het faillissement/La faillite,

— De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,

— De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/La réorganisation judiciaire par accord amiable,

— De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,

— De voorlopige ontneming van het beheer, als bedoeld in artikel XX.32 van het Wetboek van economisch recht/Le dessaisissement provisoire de la gestion, visé à l'article XX.32 du Code de droit économique,

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност,

— Производство по стабилизация на търговеца,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs,

— Reorganizace,

— Oddlužení,

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren,

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren,

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren,

— Das Insolvenzverfahren,

EESTI

— Pankrotimenetlus,

— Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

— Compulsory winding-up by the court,

— Bankruptcy,

▼M2

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,

— Winding-up in bankruptcy of partnerships,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,

— Examinership,

— Debt Relief Notice,

— Debt Settlement Arrangement,

— Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση,

— Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,

— Σχέδιο αναδιοργάνωσης,

— Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,

— Διαδικασία εξυγίανσης,

ESPAÑA

— Concurso,

— Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,

— Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,

— Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

— Sauvegarde,

— Sauvegarde accélérée,

— Sauvegarde financière accélérée,

— Redressement judiciaire,

— Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

— Stečajni postupak,

— Predstečajni postupak,

— Postupak stečaja potrošača,

— Postupak izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku,

ITALIA

— Fallimento,

— Concordato preventivo,

▼M2

— Liquidazione coatta amministrativa,

— Amministrazione straordinaria,

— Accordi di ristrutturazione,

— Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),

— Liquidazione dei beni,

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,

— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,

— Διάταγμα παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

— Tiesiskās aizsardzības process,

— Juridiskās personas maksātnespējas process,

— Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

— Įmonės restruktūrizavimo byla,

— Įmonės bankroto byla,

— Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,

— Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG

— Faillite,

— Gestion contrôlée,

— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),

— Régime spécial de liquidation du notariat,

— Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás,

— Felszámolási eljárás,

▼M2

MALTA

— Xoljiment,

— Amministrazzjoni,

— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,

— Stralċ mill-Qorti,

— Falliment f'każ ta' kummerċjant,

— Proċedura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND

— Het faillissement,

— De surséance van betaling,

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Schuldenregulierungsverfahren,

— Das Abschöpfungsverfahren,

— Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

— Upadłość,

— Postępowanie o zatwierdzenie układu,

— Przyspieszone postępowanie układowe,

— Postępowanie układowe,

— Postępowanie sanacyjne,

PORTUGAL

— Processo de insolvência,

— Processo especial de revitalização,

— Processo especial para acordo de pagamento,

ROMÂNIA

— Procedura insolvenței,

— Reorganizarea judiciară,

— Procedura falimentului,

— Concordatul preventiv,

▼**M2**

SLOVENIJA

— Postopek preventivnega prestrukturiranja,

— Postopek prisilne poravnave,

— Postopek poenostavljene prisilne poravnave,

— Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja in postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie,

— Reštrukturalizačné konanie,

— Oddlženie,

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs,

— Yrityssaneeraus/företagssanering,

— Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE

— Konkurs,

— Företagsrekonstruktion,

— Skuldsanering,

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),

— Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,

— Voluntary arrangements under insolvency legislation,

— Bankruptcy or sequestration.

▼M2

B PRIEDAS

2 straipsnio 5 punkte nurodyti nemokumo specialistai

BELGIQUE/BELGIË

— De curator/Le curateur,

— De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,

— De vereffenaar/Le liquidateur,

— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

— Назначен предварително временен синдик,

— Временен синдик,

— (Постоянен) синдик,

— Служебен синдик,

— Доверено лице,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Insolvenční správce,

— Předběžný insolvenční správce,

— Oddělený insolvenční správce,

— Zvláštní insolvenční správce,

— Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter,

— Vergleichsverwalter,

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),

— Verwalter,

— Insolvenzverwalter,

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),

— Treuhänder,

— Vorläufiger Insolvenzverwalter,

— Vorläufiger Sachwalter,

▼**M2**

EESTI

— Pankrotihaldur,

— Ajutine pankrotihaldur,

— Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

— Liquidator,

— Official Assignee,

— Trustee in bankruptcy,

— Provisional Liquidator,

— Examiner,

— Personal Insolvency Practitioner,

— Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

— Ο σύνδικος,

— Ο εισηγητής,

— Η επιτροπή των πιστωτών,

— Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

— Administrador concursal,

— Mediador concursal,

FRANCE

— Mandataire judiciaire,

— Liquidateur,

— Administrateur judiciaire,

— Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

— Stečajni upravitelj,

— Privremeni stečajni upravitelj,

— Stečajni povjerenik,

— Povjerenik,

— Izvanredni povjerenik,

ITALIA

— Curatore,

— Commissario giudiziale,

— Commissario straordinario,

▼M2

— Commissario liquidatore,

— Liquidatore giudiziale,

— Professionista nominato dal Tribunale,

— Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,

— Liquidatore,

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,

— Επίσημος Παραλήπτης,

— Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators,

— Tiesiskās aizsardzības procesa uzraugošā persona,

LIETUVA

— Bankroto administratorius,

— Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

— Le curateur,

— Le commissaire,

— Le liquidateur,

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,

— Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Vagyonfelügyelő,

— Felszámoló,

MALTA

— Amministratur Proviżorju,

— Riċevitur Uffiċjali,

— Stralċjarju,

— Manager Speċjali,

— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,

— Kontrolur Speċjali,

▼M2

NEDERLAND

— De curator in het faillissement,

— De bewindvoerder in de surséance van betaling,

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Masseverwalter,

— Sanierungsverwalter,

— Ausgleichsverwalter,

— Besonderer Verwalter,

— Einstweiliger Verwalter,

— Sachwalter,

— Treuhänder,

— Insolvenzgericht,

— Konkursgericht,

POLSKA

— Syndyk,

— Nadzorca sądowy,

— Zarządca,

— Nadzorca układu,

— Tymczasowy nadzorca sądowy,

— Tymczasowy zarządca,

— Zarządca przymusowy,

PORTUGAL

— Administrador da insolvência,

— Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

— Practician în insolvenţă,

— Administrator concordatar,

— Administrator judiciar,

— Lichidator judiciar,

SLOVENIJA

— Upravitelj,

SLOVENSKO

— Predbežný správca,

— Správca,

▼**M2**

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja/boförvaltare,

— Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

— Förvaltare,

— Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

— Liquidator,

— Supervisor of a voluntary arrangement,

— Administrator,

— Official Receiver,

— Trustee,

— Provisional Liquidator,

— Interim Receiver,

— Judicial factor.

▼B

C PRIEDAS

Panaikinamas reglamentas ir jo vėlesnių pakeitimų sąrašas

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1346/2000

(OL L 160, 2000 6 30, p. 1)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 603/2005

(OL L 100, 2005 4 20, p. 1)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 694/2006

(OL L 121, 2006 5 6, p. 1)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1791/2006

(OL L 363, 2006 12 20, p. 1)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 681/2007

(OL L 159, 2007 6 20, p. 1)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 788/2008

(OL L 213, 2008 8 8, p. 1)

Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 210/2010

(OL L 65, 2010 3 13, p. 1)

Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 583/2011

(OL L 160, 2011 6 18, p. 52)

Tarybos reglamentas (ES) Nr. 517/2013

(OL L 158, 2013 6 10, p. 1)

Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 663/2014

(OL L 179, 2014 6 19, p. 4)

Aktas dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų

(OL L 236, 2003 9 23, p. 33)

▼B

D PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 1346/2000	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio įžanginiai žodžiai	2 straipsnio įžanginiai žodžiai
2 straipsnio a punktas	2 straipsnio 4 punktas
2 straipsnio b punktas	2 straipsnio 5 punktas
2 straipsnio c punktas	—
2 straipsnio d punktas	2 straipsnio 6 punktas
2 straipsnio e punktas	2 straipsnio 7 punktas
2 straipsnio f punktas	2 straipsnio 8 punktas
2 straipsnio g punkto įžanginiai žodžiai	2 straipsnio 9 punkto įžanginiai žodžiai
2 straipsnio g punkto pirma įtrauka	2 straipsnio 9 punkto vii papunktis
2 straipsnio g punkto antra įtrauka	2 straipsnio 9 punkto iv papunktis
2 straipsnio g punkto trečia įtrauka	2 straipsnio 9 punkto viii papunktis
2 straipsnio h punktas	2 straipsnio 10 punktas
—	2 straipsnio 1–3 ir 11–13 punktai
—	2 straipsnio 9 punkto i–iii, v, vi papunkčiai
3 straipsnis	3 straipsnis
—	4 straipsnis
—	5 straipsnis
—	6 straipsnis
4 straipsnis	7 straipsnis
5 straipsnis	8 straipsnis
6 straipsnis	9 straipsnis
7 straipsnis	10 straipsnis
8 straipsnis	11 straipsnio 1 dalis
—	11 straipsnio 2 dalis
9 straipsnis	12 straipsnis

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1346/2000	Šis reglamentas
10 straipsnis	13 straipsnio 1 dalis
—	13 straipsnio 2 dalis
11 straipsnis	14 straipsnis
12 straipsnis	15 straipsnis
13 straipsnio pirma įtrauka	16 straipsnio a punktas
13 straipsnio antra įtrauka	16 straipsnio b punktas
14 straipsnio pirma įtrauka	17 straipsnio a punktas
14 straipsnio antra įtrauka	17 straipsnio b punktas
14 straipsnio trečia įtrauka	17 straipsnio c punktas
15 straipsnis	18 straipsnis
16 straipsnis	19 straipsnis
17 straipsnis	20 straipsnis
18 straipsnis	21 straipsnis
19 straipsnis	22 straipsnis
20 straipsnis	23 straipsnis
—	24 straipsnis
—	25 straipsnis
—	26 straipsnis
—	27 straipsnis
21 straipsnio 1 dalis	28 straipsnio 2 dalis
21 straipsnio 2 dalis	28 straipsnio 1 dalis
22 straipsnis	29 straipsnis
23 straipsnis	30 straipsnis
24 straipsnis	31 straipsnis
25 straipsnis	32 straipsnis
26 straipsnis	33 straipsnis
27 straipsnis	34 straipsnis
28 straipsnis	35 straipsnis
—	36 straipsnis
29 straipsnis	37 straipsnio 1 dalis
—	37 straipsnio 2 dalis
—	38 straipsnis

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1346/2000	Šis reglamentas
—	39 straipsnis
30 straipsnis	40 straipsnis
31 straipsnis	41 straipsnis
—	42 straipsnis
—	43 straipsnis
—	44 straipsnis
32 straipsnis	45 straipsnis
33 straipsnis	46 straipsnis
34 straipsnio 1 dalis	47 straipsnio 1 dalis
34 straipsnio 2 dalis	47 straipsnio 2 dalis
34 straipsnio 3 dalis	—
—	48 straipsnis
35 straipsnis	49 straipsnis
36 straipsnis	50 straipsnis
37 straipsnis	51 straipsnis
38 straipsnis	52 straipsnis
39 straipsnis	53 straipsnis
40 straipsnis	54 straipsnis
41 straipsnis	55 straipsnis
42 straipsnis	—
—	56 straipsnis
—	57 straipsnis
—	58 straipsnis
—	59 straipsnis
—	60 straipsnis
—	61 straipsnis
—	62 straipsnis
—	63 straipsnis
—	64 straipsnis
—	65 straipsnis
—	66 straipsnis
—	67 straipsnis

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1346/2000	Šis reglamentas
—	68 straipsnis
—	69 straipsnis
—	70 straipsnis
—	71 straipsnis
—	72 straipsnis
—	73 straipsnis
—	74 straipsnis
—	75 straipsnis
—	76 straipsnis
—	77 straipsnis
—	78 straipsnis
—	79 straipsnis
—	80 straipsnis
—	81 straipsnis
—	82 straipsnis
—	83 straipsnis
43 straipsnis	84 straipsnio 1 dalis
—	84 straipsnio 2 dalis
44 straipsnis	85 straipsnis
—	86 straipsnis
45 straipsnis	—
—	87 straipsnis
—	88 straipsnis
—	89 straipsnis
46 straipsnis	90 straipsnio 1 dalis
—	90 straipsnio 2–4 dalys
—	91 straipsnis
47 straipsnis	92 straipsnis
A priedas	A priedas
B priedas	—
C priedas	B priedas
—	C priedas
—	D priedas